

6 FÖRSTAJAGETS MENTALVÄSEN

MENTALMEDVETENHETEN

6.1 Allmänt

¹Under inkarnationen är människan ett mentalväsen, emedan hon har ett mentalhölje.

²Mentalhöljets innehåll utgöres av mentalmateria tillhörande fyra mentala molekylarslag. Varje mentalt molekylarslag har sitt slag av mentalmedvetenhet, sitt slag av uppfattning, sitt slag av ideer. Motsvarande gäller fortsättningsvis alla högre molekylarslag.

³De fyra slagen av mentalmedvetenhet äro:

slutledningstänkandet från grund till följd (47:7)

principtänkandet (47:6)

perspektivtänkandet (47:5)

systemtänkandet (47:4)

⁴Starka skäl tala för en viss korrespondens mellan 47:7, sjunde departementet och fysikalmedvetenheten; mellan 47:6, sjätte departementet och emotionalmedvetenheten; mellan 47:5, femte departementet och mentalmedvetenheten; mellan 47:4, fjärde departementet och essentialmedvetenheten. En grundlig undersökning av detta uppslag kan visa sig givande. (För en gångs skull en egen idé från författaren.)

⁵Efter sina olika ursprung kan mentalhöljets medvetenhetsinnehåll indelas i fyra slag:

föreställningar från fysisk erfarenhet

föreställningar från emotional erfarenhet

rena mentalbegrepp

konkretiserade kausalideer

⁶Till fysiska föreställningar höra: fysiska fakta, hypoteser, teorier, allsköns idiologier, allt mentalmedvetenheten kunnat bearbeta av fysiska höljets erfarenheter.

⁷Mycket av detta har emellertid ingått i emotionalmedvetenheten: mentalatomer involverade i emotionalmolekyler.

⁸Till det rent mentala hör icke mycket hos människan i fysiska världen: filosofiska, matematiska begrepp etc.

⁹Allt slags reaktion härrör från antingen fysiska eller emotionala medvetenheten och den mentalas delaktighet i dessa två. Det rent mentala är reaktionsfritt. Den så sällsynta, sakliga mentalanalysen medför ingen reaktion; möjliggör bedömning utan värdering eller domslut.

¹⁰Man kan säga, att på mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium mentalmedvetenheten (frånsett konstaterade fysiska fakta) i stort sett innehåller idel fiktioner (föreställningar utan reell motsvarighet; de vanföreställningar livsokunnigheten gjort sig om allt den icke kunnat objektivt konstatera; subjektiva spekulationer, hypoteser, teorier, antaganden, trossatser, dogmer etc. av alla de slag).

¹¹Att vi alls kunna tänka, beror på förefintligheten av mentalenergi i mentalvärlden, som varje ögonblick genomströmmas av mentalatomer (kosmiska rörelsen). Att vi alls kunna uppfatta något i de lägre världarna, beror på närvaron av mentalatomer i alla lägre (emotionala och fysiska) molekylarslag: "intelligens i materien". Utan kunskap om materiens sammansättning kan man icke förklara den företeelsen.

¹²Liksom allting annat ha ideerna i mentalvärlden en subjektiv aspekt (medvetenheten) och en

objektiv (materien). Ideerna bestå av mentalatomer eller mentalmolekyler. Ideerna tillhörande visst ämnesområde bilda en mental materieform i mentalvärlden, en form som hålles levande dels på grund av ideernas energiaspekt, dels genom ständigt tillskott från de tänkare som syssla med samma problem. Det sker därvid ett ständigt utbyte av mentalmolekyler mellan tänkarens hjärnceller (innehållande mentalmolekyler) och mentalformen; detta givetvis ifråga om dem som tänka i överensstämmelse med verkligheten (ha "riktiga ideer").

¹³Det mentalväsen (s.k. mentalelemental), som människans tanke frambringar i mentalvärlden, är en exakt kopia av människans föreställning. Det har samma form. Det är lika intelligent. Det är lika dynamiskt.

¹⁴Alla problem ha sin motsvarighet i en tankeform i mentalvärlden, en form som är objektivt tillgänglig för alla med mental objektiv medvetenhet. Detta utgör ett problem för dem som måste finna lösningen på vanliga subjektiva vägen (med mental analys och eventuell syntes).

¹⁵Objektiv mental medvetenhet konstaterar att alla mentala medvetenhetsyttringar äro geometriska former i mentalmaterien. De kunna avläsas såsom vanlig skrift. Dessa geometriska former användas såsom symboler i esoteriken.

¹⁶Ingen kan tänka något, som ej redan finns i mentalvärlden, enär även de mest felaktiga konstruktioner innehålla mentalmolekyler. Det felaktiga uppkommer genom att molekylerna icke förekomma i rätta kombinationer. I detta fall sker intet spontant ömsesidigt utbyte, utan materieformerna i feltänkarens mentalhölje äro mer eller mindre kristalliserade kopior av motsvarande mentalform i mentalvärlden. De flesta former i mentalvärlden äro felkonstruerade.

¹⁷Ifråga om tankeprocessen skiljer esoterikern mellan monaden i triaden, mentalhöljets medvetenhet och de processer som föra energi till hjärnan. Det är monaden, som arbetar i hjärncellernas mentalatomer. De processer, som ske från 47:3 till 47:5, försiggå i hjärnans högre regioner; och de, som ske från 47:6 till 48:3, i hjärnans lägre delar. De lägre vibrationerna i emotionalvärlden upptas av solarplexuscentrum.

¹⁸Det är stor skillnad mellan hjärnans förmåga av mentaltänkande och mentalhöljets medvetenhetsaktivitet. Mentalhöljet har nämligen sin egen medvetenhet, som mänskliga hjärnan är aningslös om. Denna oberoende medvetenhet kan upptaga ideer, som förr räknades till undermedvetenheten, eftersom man icke kunde förklara rätta förhållandet.

¹⁹Det kan dröja årtal, innan en idé, som mentalhöljets medvetenhet upptagit, blir medveten i hjärnan, mentalmolekylen arbetat sig ner till hjärncellerna. Mentalhöljets medvetenhetsinnehåll kan alltså vara mycket större än hjärnans och framför allt riktigare, enär mentalmolekylen på sin väg till hjärnan passerar emotionalmedvetenheten och därvid påverkas av denna. Båda slagens mentalmedvetenhet rör sig nödvändigtvis med fiktioner (föreställningar utan motsvarighet i verkligheten), såvida innehållet icke utgöres av materiella verklighetens fakta i människans världar. Det subjektiva utan materiell motsvarighet är i och för sig bedrägligt i såväl emotional- som mentalvärlden.

²⁰Ju mer klar- och skarptänkt individen är, desto större är den mentala kraften (effekten) icke endast hos vibrationerna och de utmejslade mentalformerna i mentalmaterien utan även hos verkningarna i det undermedvetna och hos hjärncellerna i deras tendens till automation. Enligt esoteriken är tankeförmågan största faktorn ifråga om god eller dålig sådd och skörd. Okunnigheten tror, att "tankar äro tullfria", att det är betydelselöst vad man tänker, att tankar icke ha någon effekt, att människan icke är ansvarig för vad hon tänker. Det är ett av dess allra största misstag. Många undra efteråt, hur de kunde säga eller göra "något sådant" och finna det fullständigt obegripligt. Det är det icke alls. Den, som i sin s.k. fantasi "leker med tanken", ut-sätter sig för mycket stora risker, minst lika stora som barn vid lek med elden.

6.2 *Mänsklighetens mentalutveckling*

¹Jaget (monaden i triaden i triadhöljet) inkarnerar för att väckas till medvetenhet, eftersom det icke kan vara medvetet i sitt kausalhölje och gamla inkarnationshöljerna äro upplösta. Latenta medvetenheten i triadenheterna väckes till liv genom tillfällena till aktivitet i höljerna.

²På barbarstadiet kan jaget icke vara medvetet ens i sitt mentalhölje utan endast i organismen, eterhöljet och emotionalhöljet. På detta stadium finns dess mentala medvetenhet i de mentalmolekyler som involverats i emotionalmolekylerna genom jagets ansträngning att begripa företeelserna i det fysiska. På barbarstadiet och lägre civilisationsnivåerna förvärvas förmåga av slutledning från grund till följd.

³Man bör ha klart för sig, att mentalmedvetenheten i lägsta molekyllaget (47:7) uppvisar tio allt högre förmågor av slutledning. Det dröjer länge, innan logikerna konstaterat dessa olika slag. De kunna skilja i stora drag mellan slutledningstänkande (47:7) och principitänkande (vetenskapligt tänkande, 47:6) men föga mer.

⁴På civilisationsstadiets högre nivåer aktiveras principitänkandet.

⁵Till principitänkandet hör det vanliga filosofiska tänkandet i system med begreppsanalys och begreppsbestämning. Stor vikt lägges vid formell överensstämmelse i det språkliga uttryckssättet. Varandra motsägande satsar äro för detta tänkande logiskt otillåtna och betraktas såsom vederläggande varandras tankeinnehåll.

⁶Perspektivtänkandet höjer sig över principiella betraktelsesättet. Det förenar ofta principiella motsägelser i en högre syntes. Det uttrycker sig gärna i paradoxer (vilket ej betyder att omtyckta leken med paradoxer ger perspektiv). Det är först med denna förmåga människan kan kallas mentaljag.

⁷Systemtänkande innebär förmåga att tänka med hela system och icke längre med enstaka begrepp. Detta slags tänkande kan sägas innebära konkretisering av kausalintuition. Kausalintuition behöver varken begrepp eller system, eftersom den uppfattar delarna såsom en helhet och varje detalj insatt i sitt rätta sammanhang.

⁸Människan är ett mentalväsen, tills hon blivit ett mentaljag, centrat sin monad i förstatriadens mentalmolekyl. Som mentaljag har hon uppnått mentalstadiet (humanitetsstadiet) och äger emotional "suveränitet". I ny inkarnation kan det dröja, innan människan åter uppnått det stadiet. Men det finns latent hos henne.

⁹Ju primitivare individen är, desto svårare har han att bilda sig de allmänbegrepp som utgöra förutsättning för begripandet. Så småningom, genom att han säger efter vad andra sagt och förvärvar allt mer tillfredsställande förklaringar, börjar hans slutledningstänkande. De flesta människor i civiliserade länder ha allt detta förarbete undanjort i tusentals föregående inkarnationer, så att hela proceduren försiggår automatiskt under första levnadsåren. Ju högre nivå individen en gång uppnått, desto lättare sker återerinjering av det han en gång vetat och desto snabbare väckes förståelsen, under förutsättning att hjärncellerna fungera normalt och tillfällen till återerinjering förefinnas. I regel återfödes individen med hjärnceller, som motsvara en gång förvärvad kapacitet (förmågan att upptaga likartade emotional- och mentalmolekyler).

¹⁰Till den allmänna utvecklingen (mänsklighetens ökande förståelse) hör att allt fler emotionalmolekyler i emotionalvärlden mentaliseras, vilket kraftigt underlättar tillägnet av förståelsen.

¹¹Mänskliga medvetenhetsutvecklingen består väsentligen i förvärvet av nya ideer och bearbetningen av dessa. Det kollektivas makt (oförmåga, ovilja, motstånd) har i otrolig grad försvårat detta nödvändiga omtänkande. Traditionens makt i en efter föregången revolution stabiliserad ordning har alltid utgjort ett hinder för fortsatt utveckling, liksom föreställningen, att alla väsentliga kulturideer redan finnas i religiösa urkunder och grekisk-romerska litteraturen.

¹²Människans behov av något fast, på emotionalstadiet för känslan, på mentalstadiet för tanken, har medfört att hon måst nöja sig med sådant som utvecklingen visat vara ohållbart. De,

som redan klamrat sig fast vid något för dem till synes omistligt, ha alltid visat sig ovilliga att undersöka hållbarheten hos det nya som vuxit fram. Så lätt (logiskt sett) individerna ha att förvärva en världs- och livsåskådning, så ovilliga äro de att senare undersöka verklighetsinnehållet i nya dylika åskådningar. Nya ideer uppskattas icke av dem som äro nöjda med sitt idésystem. Därför behövas nya generationer, som fördomsfritt kunna undersöka det nyas verklighetshalt. På det utvecklingsstadium (det lägre emotionala och lägre mentala), majoriteten av mänskligheten står på, är visserligen aktiveringen av det högre emotionala det långt viktigaste. Men därför behöver det mentala icke försummas. Människorna borde kunna lära sig tänka, reflektera själva, icke bara säga efter vad andra tänkt och sagt. I vår tid ha också allt fler börjat kunna tänka, även om stora massan alltjämt säger efter, så snart slutsatserna ligga över lägsta nivån.

¹³Genom att utveckla mentalmedvetenheten göra de sig oberoende av det emotionala, som annars driver dem att likt fårskockar löpa hit och dit efter varje förkunnare, som förstår att spela på deras känsloträngar, får dem att i psykosor förlora det lilla förnuft de ha.

¹⁴Från att ha varit esoteriske mentalisten förbehållna bli esoteriska betraktelsesätten allmän egendom. Detta medför en väsentlig stegring i mental kapacitet. Gränserna för de olika utvecklingsstadierna förskjutas. Relativa avstånden mellan dem på de olika mentala nivåerna förändras därvid ingalunda, hur det än ter sig för dem på de lägre nivåerna.

¹⁵Innan människorna förvärvat esoterisk kunskap, bli så gott som alla alltifrån barndomen idiotiserade av härskande ideologier (fiktionsystem), och gamla esoterikerna ha först vid 35-årsåldern förvärvat tillräcklig reflexionsförmåga för att kunna "tänka om" och under årtal av arbete utrensa alla galenskaperna i allmänna opinionens betraktelsesätt. Därigenom bli de "annorlunda" och allmänt ansedda som tosingar.

¹⁶De flesta människor förefalla vid c:a 40 års ålder ha uppnått för dem högsta uppnåeliga utvecklingsnivån för den inkarnationen. Särskilt är detta fallet med dem som icke intressera sig för livsproblemen i största allmänhet.

6.3 Mentalmedvetenhetens begränsning

¹De esoteriska verklighetsföreställningar, vilka genom sin mer eller mindre exakta definition blivit begrepp, äro beroende av de allmänbegrepp som för viss tid gälla inom filosofiska och vetenskapliga terminologien. Bristen på logisk skolning har i alla tider medfört en naiv bokstavstro, som i formuleringens blotta språkliga exakthet tror sig äga verklighetskriterium. Verklighetsföreställningarna förändras ständigt på grund av att kunskapen om verkligheten ökar. För mentalmedvetenheten (människans högsta slag) kunna övermänskliga och kosmiska verkligheter framställas endast i mentala begrepp, som icke kunna förklara högre slag av verklighet. Dessa begrepp kunna följaktligen icke ge mer än en "vision". Att en vision trots detta är nödvändig, är en helt annan sak. "Där ingen vision finnes, gå folken under" är ett esoteriskt - axiom.

²Beteckningen "själ", sådan den förekommer i esoteriska litteraturen, är en mycket oklar term. Den kan betyda: monaden i triaden i triadhöljet, jaget på emotionalstadiet i momentan, spontan kontakt med mentala, kausala eller essentiala medvetenheten, med Augoeides eller också Augoeides själv. Den kan betyda jaget såsom mentaljag i förbindelse med angivna, högre slag av medvetenhet eller i ytterligt sällsynta fall även med andratriadens medvetenhet. Detta bör man ha teoretiskt klart för sig. Såsom lärjunge uppmanas man att bortse från alla dylika distinktioner, icke skilja på dessa olika slag av medvetenhet, utan endast se det högsta möjliga i gemensamma övermedvetenheten, obekymrad om vilket slag. Det mentala särskiljandet kan verka hämmande på själva medvetenhetsexpansionen. I detta avseende kan man säga, att mystikerns uttryck, att "uppgå i gud", är psykologiskt det mest verksamma, ty allt övermedvetet är transcendent och därmed "gud".

³I medvetenhetssupplevelsen når man högst genom att levandegöra det högsta, frigjord från alla

begrepp. Den, som nått kontakt med Augoeides, vet varom fråga är och behöver ingen ytterligare förklaring.

6.4 Mentalmedvetenheten är ingen kunskapskälla

¹Det är med mentalmedvetenheten individen utformar sitt mentala system, grunden för fortsatt orientering i verkligheten. Det mentala är ett utmärkt verktyg för forskningen. Men det är ingen kunskapskälla. Utan verklighetsfakta producerar mentalmedvetenheten idel fiktioner. Frånsett fysiska fakta äro dess s.k. fakta endast fantasikonstruktioner.

²Mentalmedvetenheten är absolut otillräcklig som verklighetskriterium eller för att fastställa ett dylikt. Alla verklighetsideer äro kausala ideer. Allt annat är fiktioner. Dessa ideer kan mentalmedvetenheten icke upptäcka och icke deducera fram. Spekulationsideerna äro felaktiga. Vi kunna ur hylozoiska systemet (i dess nuvarande skelettgestalt) sällan få fram nya ideer. Men man kan bestämt påstå, att de "ideer", som strida mot systemet, måste vara felaktiga.

³I stort sett äro de mentala förmågorna olika slags förmågor att kombinera och bearbeta de verklighetsideer som kunna erhållas endast från kausalvärlden. Mentalideer äro i de flesta fall nya kombinationer av ursprungliga kausalideer.

⁴Liksom mänskligheten blir förförd av de högre emotionala förmågorna, blir den vilseledd av sitt outtömliga spekulationsraseri. Till grund för esoteriska "konsten att tiga" låg insikten att varken det emotionala eller det mentala ger oss verklighetskunskap. De äro nödvändiga förmågor, som vi måste utveckla, men väl utvecklade tjänstgöra de endast som olika slags instrument. I övrigt ha de att "tiga".

⁵Sann kunskap om verkligheten kan icke självförvärfas av förstajaget. Därtill fordras högre jag. Det är en sak, som icke kan nog kraftigt betonas. Kunskap kunna vi få endast från planethierarkien. Mentaljagets själtillräcklighet har alltid spärrat vägen till kausalvärlden, idévärlden.

6.5 Fakta

¹De flesta kunna helt enkelt icke avgöra, om de s.k. fakta inom de många livsområdena äro verkliga fakta. Det mesta är missuppfattningar eller hugskott. Man gör klokt i att skilja mellan föregivna fakta och de få av forskningen definitivt fastslagna fakta. Endast de senare förtjäna beteckningen "fakta".

²Isolerade fakta böra icke betraktas såsom fakta. Sannolikhet få de först insatta i ett system. Men även system visa sig ofta vara felkonstruktioner, varpå vetenskapens historia överflödar av exempel. Endast den, som lärt sig att icke godtaga något utan erforderlig grund, går fri från folks dagliga och stundliga misstag att genast tro sig om att kunna förklara varje faktum de få höra.

³Metodiskt och systematiskt konstaterade fakta få allt större grad av sannolikhet i den mån de få stöd av experimentella erfarenheten.

⁴Man kan icke vara nog försiktig beträffande s.k. esoteriska fakta. Detta kommer att visa sig allt mer nödvändigt, i den mån esoteriken blir "allmän egendom". Redan vimlar det av vilseledande uppgifter. Enda tillförlitliga äro sådana vi erhålla från planethierarkien genom kausaljag och högre jag.

⁵C:a nittionio procent av alla infall skulle utmönstras, som nu tanklöst slungas ut såsom fakta, om människorna lärde sig att icke antaga något utan tillräcklig grund, att vid varje antagande fråga sig: "Vad har jag för fakta för det?" Den goda vanan skulle ge individen en vederhäftighet och gedigenhet, som de flesta sakna. Ett mantra att åtminstone en gång om dagen upprepas vore: "Låt verkligheten bestämma varje min tanke och sanning härska i mitt liv." Livet skulle då bli annorlunda.

6.6 Begreppsklarhet

¹Västerlänningen har behov av exakta begrepp, exakt utformat mentalsystem. Han kan icke använda symboler. Må vara, att absolut taget även våra begrepp äro symboler. Men begreppen utgå från mänsklighetens hittillsvarande utforskning av verkligheten och de fakta som kunnat konstateras och alltså kunna förstås. Symboler äro intuitionens språk och äro icke för förstajaget, för vilket intuitionen är oåtkomlig. Det är först vid kontakt med andra jagets medvetenhet som intuitionen kan erhållas och utvecklas.

²Man förstår, att filosofer och vetenskapsmän, som fordra klara, exakta begrepp, icke kunna nöja sig med mystikernas och ockultisternas i stort sett diffusa begrepp. De kräva en utformad världsåskådning såsom grund för sin livsåskådning i överensstämmelse med verkligheten, så att de veta, att det rör sig om realiteter. Filosofiens historia är exemplet på sökare, som aldrig kunnat godtaga vad andra filosofer tänkt, därför att de funnit deras begrepp otillfredsställande. De komma att oavbrutet söka vidare, tills de funnit "det absoluta", d.v.s. det riktigt utformade mentala kunskapssystemet, det som visar sig hållbart i alla avseenden. Många ha blivit filosofer, emedan de haft en "instinktiv känsla" av att det funnits ett sådant system, och ha blivit skeptiker eller givit upp sökandet, då de ej kunnat komma i förnyad kontakt med detta.

6.7 Omdömesförmåga

¹I och med att mängden fakta ökat (upplysningen stigit), läskunnigheten utbredds, friheten att tänka själv (toleransen) blivit större, har också mentalmedvetenheten kunnat utvecklas. Men därmed följer ingalunda, som folk tror, att förmågan att rätt bedöma företeelserna tilltagit. Därtill fordras även livserfarenhet, något som sällan förvärfvas före 50-årsåldern. Vår tid har visat, hurusom den ungdomliga akademiska opinionen (och detta i alla länder utan undantag) kan vara och i regel också är totalt omdömeslös i de flesta livsfrågor.

²Många förväxla intelligens med omdömesförmåga. Men de äro två olika saker. För omdöme fordras sakkunskap och erfarenhet (undångjord bearbetning av fakta). Spekulation har verkat mer övertygande än ödmjuk osäkerhet, som vägrat antaga något utan tillräcklig grund, vilken saknas i 99 procent av fallen. Den hyperintelligente har alltför lätt att godtaga sina infall med sin känsla av överlägsenhet och självtillit. När esoteriska historien en gång blir publicerad, få vi se, hur lätt människorna blivit offer för sina illusioner och fiktioner, antaganden utan tillräcklig grund. Man har icke ens kunnat avgöra, om grunden varit tillräcklig.

³Omdömeslöshet fås, när folk uttala sig om sådant de icke bearbetat, typiskt för den s.k. allmänna opinionen, som misstar sig till över 95 procent. Vad allmänna opinionen meddelar är vad folk tro sig veta. Denna tro är grundad på dels missuppfattning, dels allsköns rykten (ofta avsiktligt tillverkade), dels benägenheten att tro allt ont som sägs, vilken beror på hatvibrationerna i emotionalvärldens tre lägre regioner. Det är först såsom kausaljag man kan konstatera sanningen.

⁴Ingen kan bedöma det som ligger över egna bedömningsförmågans nivå. Det är en sak de flesta icke kunna inse. Beviset därför är den medfödda självtilliten och esoteriska talesättet "envar är herre över sin vishet". Envar är vis i egna ögon, tills han förvärvat sokratiska insikten. Teoretiskt kan man godtaga detta faktum såsom allt annat man accepterar för att icke göra sig löjlig, men praktiskt handlar man motsatt. Sedan finnas för all del de som lida av underlägsenhetskomplex och alldeles förlorat självtilliten.

⁵De flesta ha åsikter om så gott som allting. En tänkande människa analyserar dessa åsikters berättigande, och alltid berikas hon med nya synpunkter på problemen. Hon har då lättare att intaga egen ståndpunkt, när hon av omständigheterna tvingas därtill. Att opåkallat lägga sig till med alltid ofullgångna åsikter tillhör barnpsykologien. "Bildning" tycks bestå i att vara fullproppad med allsköns gissningar för att utan undersökning genast kunna uttala sig om allt man så gott som ingenting vet, alltid vara färdig med ett omdöme. Människorna ha ingen aning om i

vilket mentalt kaos de faktiskt leva, hur väl ordnat de än tro sig ha det. Deras världs- och livsåskådning (om de ha någon) är sammansatt av hugskott och fakta i skön blandning.

⁶De som stödja sig på auktoriteter, fråga efter "vem som sagt det", må göra det. Men det skulle icke skada, om de närmare tänkte på, vem de hört det av. Det är nämligen icke samma sak. Sällan känner man igen egna yttranden, när de citeras av andra.

⁷Det är ett genomgående drag hos akademiker och intellektuella, att de överskatta sin bedömningsförmåga, icke kunna se sin egen begränsning. Akademikerna tyckas ännu ej kunna inse, att lärdom icke är detsamma som visdom, att lärdom icke betyder större omdömesförmåga, utan endast orientering inom ett eller flera ämnesområden. Den akademiska lärdomshögfärden och inbilskheten skulle förefalla esoteriker enbart komisk, om den icke vållade så stort ohägn. Erfarenheten visar, att autodidakterna i regel äro icke bara bättre orienterade utan även mer omdömesgilla. En framstående akademiker är skicklig, emedan han uppnått högre nivåer och förvärvat förmåga av insikt och förståelse i tusentals inkarnationer, icke därför att han är akademiker. Den akademiska omdömeslösheten är massiv.

⁸I och med att vetenskapen om departementen blir exoterisk, vetenskapen om att varje människans hölje tillhör något departement, måste man vara beredd på att ockultister veta alla individers höljesdepartement. Det bör därför klagöras, att endast planethierarkien kan avgöra den saken. Att sedan ockultisterna tro sig vara i kontakt med planethierarkien och få veta allt de önska veta, är en oundviklig följd av att esoteriken blivit exoterisk. Därar äro allvetande. Det fordras en Sokrates för att inse egen livsokunnighet och spekulationers fiktivitet. Även hos nybörjare inom esoteriska vetandet blir esoteriken ofta desorienterande, vilket man kan konstatera bland annat inom esoteriska samfundet. Det är en god regel att med skepsis betrakta alla opåkallade vishetsförkunnare och alla tvärsäkra bedömare. Esoteriken ger oss övermänniskornas kunskap men icke förmågan att handskas med den som med vanlig mänsklig kunskap. Filosofiens metafysik visar oss, hur det går, om vi icke beakta denna varning.

⁹Esoterikern får lära sig, att varje individ (monad) är ett unikum, en engångsföreteelse i alla avseenden. Detta är grunden för frihetslagen. Det vi ha gemensamt med alla, delaktigheten i de tre verklighetsaspekterna, är kollektivt men blir i så gott som alla avseenden "individualiserat" genom monadens egenart och upplevelser i manifestationsprocesserna, till vilket hör livet i fysiska världen. Analogilagen är en kosmisk lag liksom självlagen. Analogi-lagen gäller materiaspekten, självlagen medvetenhetsaspekten. Vid bedömning måste man taga hänsyn till båda. Det överstiger förstajagets förmåga, men vetenskapen om dessa två fundamentala faktorer är icke desto mindre nödvändig för "någotsånär" möjlig analys och syntes.

¹⁰Uppfattningen går från det allmänna till det enskilda, men schablontänkandet stannar vid det allmänna, saknar förmåga att individualisera och dessutom erforderliga fakta.

6.8 *Sunt förnuft*

¹Två uttryck, som allmänt förekomma i dagligt tal, är "sunt förnuft" och "geni". Esoterikern menar med "sunt förnuft" högre mentala förmågorna (47:4,5) och med "geni" subjektiv kausalmedvetenhet (47:2,3).

²Ifråga om lägre stadiers tekniska färdigheter kallar man "talang" den som odlat speciell förmåga under minst tre inkarnationer och "geni" motsvarande under minst sju liv. Såsom "snille" betecknas den som förvärvat flera sådana förmågor. I regel fordras härtill ett eterhölje, som möjliggör mottagandet av erforderliga vibrationer. I annat fall finns visserligen förståelsen men saknas möjlighet ge uttryck för latent förmågorna.

³Det finns många slag av sunt förnuft, lika många som slag av materiell verklighet och motsvarande slag av medvetenhet. Dessutom finnas olika grader av sunt förnuft inom dessa verkligheter, beroende på förvärvat insikt och förståelse. I regel menas väl med "sunt förnuft", att man icke tror något eller tror sig veta något utan endast godtar sådant som tillhör egna

erfarenheten, sådant man själv begriper och förstår.

⁴Buddha förbjöd sina lärjungar att "tro något" som de icke själva begrepo. Samma avrådande ligger också i esoterikens fundamentalaxiom. Detta måste vara den enda grunden att bygga på. Begriper, förstår man inte, får man vänta, tills man gjort de erfarenheter som möjliggöra förståelse. Det är bättre vara skeptiker än troende och dogmatiker. Hade den principen tillämpats, skulle mänsklighetens historia sett annorlunda ut. Vi hade sluppit lättrogenheten med dess otaliga ideologier och hela sektväsendet, som förgiftat människornas tillvaro.

⁵Hypoteser och teorier äro livsokunnighetens försök att förklara företeelser tillhörande det utforskade. De förbli subjektiva och oftast även individuella antaganden med försök att inpassa konstaterade fakta i något sammanhang.

⁶De flesta vetenskaper bestå till stor del av hypoteser och teorier. Det beklagliga därmed är, att de lärde ständigt glömma, att deras för dagen gällande dogmer i stort sett äro fiktioner (föreställningar utan motsvarighet i verkligheten). I stället taga de sina teorier för verkligheter. De ha ju "intet annat att gå efter". Esoterikens begrepp äro för dem icke endast okända utan även ofattbara, eftersom de icke erhållit den fundamentala utbildning som erfordras för begripande. Dylig är absolut nödvändig för alla, som icke varit invigda i de gamla esoteriska kunskapsordnarna och ha denna kunskap latent i sin undermedvetenhet.

⁷För esoterikernas del fås det tyvärr ofrånkomliga, att han måste tillägna sig mänsklighetens illusioner och fiktioner för att alls kunna göra sig förstådd, rätta sig efter nivån (utbildningsnivån eller förståelsenivån, två helt olika saker) hos den han talar med.

⁸Fullt avsiktligt begränsade sig Laurency i *De vises sten* till att behandla de problem som höra till förstajaget och som först måste få sina fundamentala begrepp systematiserade.

⁹Ehuru det egentligen är först såsom kausaljag människan kan sägas ha förvärvat verkligt sunt förnuft, finns det dock på de lägre utvecklingsstadierna möjlighet att förvärva något slags sinne för proportioner.

¹⁰Första beviset på mänsklighetens förvärv av sunt förnuft är insikten om alltings lagenlighet. Godtycke skulle medföra kaos. Materie- och rörelseaspekterna äro underkastade naturlagar, medvetenhetsaspekten livslagar.

6.9 Kritik

¹Det är väl oundvikligt, att mentaljagen (även de med esoterisk kunskap) ofta nog söka bedöma förhållanden (och rentav lärarens åtgärder) med hjälp av det kunskapsmaterial som står till buds och därvid begå misstag. Man måste då skilja mellan kritik och enbart mental analys. Kritikern begår misstag på grund av dels överskattning av egna kapaciteten (förmåtenhet), dels oförmåga bedöma kunskapsmaterialets otillräcklighet. Analytikern är fullt medveten om dels egen begränsning, dels sin "okunnighet", men analyserar för att om möjligt komma till klarhet så långt det alls finns förutsättningar.

²Man kan icke försvara vilseledande ideologier med att de göra nytta på ett visst stadium, vilket är en sak för sig. Ty dessa ideologier skada dem som kunde få riktigare uppfattning, ifall de icke bleve förvillade. De, som icke kunna skilja på fiktion och verklighet, må tro vad de vilja. Men man har skyldighet att påpeka felaktigheterna för dem som därefter kunna inse dessa. Sökare ha rätt att få veta sanningen, veta vad som är rätt och vad som är fel. Med talet om att "allting innehåller en kärna av sanning" kan man försvara vilken lögn som helst.

³Det är stor skillnad mellan emotional kverulans och mental kritisk analys. Den senare är nödvändig för att befria mänskligheten från härskande livsokunnighetens ideologier. Även om kritiken således är "negativ" i de flestas ögon och därför anses förkastlig, utgör den en viktig del av mentalaktiviteten och är ofrånkomlig för mentala medvetenhetsutvecklingen. Att förargas över kritikens ironi, satir, sarkasmer, vilket allt ingalunda innebär önskan att "såra", vittnar om emotionalitet och brist på humor (sinne för proportioner). Ofta behöver författaren spetsa till det

han säger för att väcka läsarna och visa dem att han menar allvar. Att släta över förtar avsedd effekt. Då är det bättre att förarga de sovande. Även i dylika fall kommer allt an på motivet.

6.10 Begripande och förståelse

¹“Kunskap är återerinring”, återförvärv från det undermedvetna, som aldrig är passivt utan automatiskt bearbetar det mottagna och uppsamlar allt nytt material som tillförs detsamma.

²Begripande är resultatet av logisk bearbetning av nytt tankematerial. Det radikalt nya kan man begripa, men för förståelse fordras mycket längre förberedelse. Förståelse är resultat av bearbetning undanjord i föregående inkarnation och är därför omedelbar.

³Begripandet går från det allmänna till det enskilda, från det mer allmänna till det mindre allmänna i en serie, tills systemet nåtts, som innehåller alla samhöriga begrepp eller fakta i sina riktiga sammanhang och samtidigt är kriteriet på inbördes överensstämmelse. Att människorna icke inse detta, vittnar om bristfällig logisk utbildning.

⁴Att verkligen förstå betyder, att man insett tankens överensstämmelse med verkligheten. Annars rör man sig med fiktioner.

⁵Förstå kan man endast det man själv upplevat och erfarit. Tyvärr räcker icke ens det, vilket klärvoajanterna visat, eftersom de icke kunna bedöma verklighetshalten av sina upplevelser i emotionalvärlden. Men så lär ju människostadiet vara det svåraste av alla utvecklingsstadier.

⁶Det vi möta i livet och känna igen genom kontakten med det undermedvetna tro vi oss alltid förstå. Men vårt undermedvetna har många felaktiga komplex, så att risk finns för att missförstå.

⁷Att verkligen förstå är något helt annat än folks vanliga tro att de förstå. De på lägre nivåer missförstå det mesta hos dem på högre. Detsamma är fallet i förhållandet mellan s.k. bildade och obildade. Därav de otaliga missförstånden.

⁸Det finns lika många olika slag av medvetenhet som det finns atomslag och molekyllslag. Och ingen förstår rätt ett slag av medvetenhet som ligger utanför hans egen erfarenhet. Det är ett faktum många tyckas ha svårt att inse, så länge de tro sig rätt begripa vad de icke kunna förstå. Det är på detta faktum det beror, att individer på olika utvecklingsstadier “tala olika språk” och till synes missförstånd bli oundvikliga. Särskilt en esoteriker måste räkna med att bli missförstådd, vad han än säger och gör.

6.11 Verklighetssinne

¹Det vanliga uttrycket “ha en känsla av” är exakt. Det är fråga om en känsla. För de flesta är den känslan fullt tillräcklig för att de ska vara vissa om sin sak. Men vi ha aldrig någon garanti för att något i emotionalvärlden överensstämmer med verkligheten. Det är också omöjligt. Det lägre kan icke begripa det högre. Och först mentalmedvetenheten kan begripa; först mentalmedvetenheten kan sätta fakta rätt i riktiga system, som kunna överensstämma med verkligheten i de mänskliga världarna (47–49). Därefter få vi använda analogien, som är en riktig princip, eftersom denna är normerande för materiens sammansättning från högsta kosmiska värld till lägsta planetariska. Analogien gäller alltså för materieaspekten. Har man väl fattat principerna för materiens sammansättning i de mänskliga världarna, har man nyckeln till högre världar.

²Tyvärr är denna analogiprincip icke tillämplig på medvetenhetsaspekten. Förutsättning härför är i stället kunskap, som vi kunna få endast av dem i högre riken, individer som av egen erfarenhet veta vad de tala om, eftersom de lyckats nå högre riken. När detta sagts, torde det vara självklart. Men innan det sagts, är det ett “mysterium”. Det är detta självklara, som ingen kan finna. Och det är en sak människorna ha att lära sig: det enklaste är det svåraste av allt. Filosofernas fundamentala misstag i alla tider har varit att de sökt “det outgrundliga” i det mest komplicerade. Spekulation fördärvar allting. Det geniala är det enkla, det omedelbara. Det var meningen med den för övrigt haltande jämförelsen med barnet. Den avsåg icke okunnigheten utan omedelbarheten. Barnet är icke komplicerat, som den vuxne blivit genom förfelad uppfostran.

Människorna bli desorienterade, så snart de inympas med illusioner och fiktioner.

³Ju enklare en hypotes är, desto riktigare visar den sig i regel vara. Vetenskapliga tänkandet, när det är på rätt väg, strävar mot förenkling, därför att verkligheten är det enklaste av allt (tvärtemot vad allmänt antages). Vi ha så snärjt in oss i våra fiktioner, att vi icke finna vägen ut ur labyrinten.

⁴Organismen är vad människan äter och dricker. På emotionalstadiet är människan vad hennes emotionala medvetenhetsyttringar göra henne till och på mentalstadiet vad hon tänker. Men detta är naturligtvis alldeles för enkelt för exoteristerna.

⁵På sin nuvarande nivå äro såväl filosofer som vetenskapsmän ur stånd att uppskatta esoteriska världsåskådningen. De äro fysikalister och ha ingen aning om högre världar. Förrän man upptäckt fysiska etervärlden och mänskliga eterhöljet, lära de icke heller låta "omvända sig".

⁶Nästan all personlig erfarenhet är i något avseende unik, även om den förefaller generell. Ännu återstår för läkarna att inse, att all behandling måste vara individuell och att de begå misstag med sina generella behandlingsmetoder. All diet är individuell, och individen har att hålla sig till sin egen dietlista. Stora felet, som alla dagligen begå, är att absolutifiera av generell erfarenhet. Absolutifiering är till över 99 procent förkastlig.

6.12 Livsförståelse

¹Människan har icke kommit längre i livsförståelse än att hon tror sig kunna leva förnuftigt utan kunskap om livslagarna. De i kunskapsordnarna invigda fingo lära sig något annat. Kunskapen har alltid funnits, ehuru den ej fick bekantgöras på grund av religiösa intoleransen och fanatismen, som ersatte kunskapen med sina desorienterande läror.

²Enklast kan man sammanfatta livets mening med att vi äro här för att göra erfarenheter och lära av dem. Det är genom upplevelser vi förvärva den fond av erfarenheter som måste ligga till grund för utvecklandet av sunt förnuft. Det är genom misstag vi lära allra effektivast. Det människorna kalla "ett förfelat liv" kan i nästa inkarnation visa sig vara ett mycket lärorikt och därför värdefullt liv. Moralisterna klandra i sin livsokunnighet människor för att de befinna sig på en viss utvecklingsnivå och inse ej att de icke förstå eller kunna bättre. Esoteriken ger även i detta fall den verkliga förståelsen.

³Den enkelspåriga idealismen försvinner, då insikten ökar om att livet är mer komplicerat än man trott. Men det är oftast först i slutet av femte levnadsåldern livserfarenheten och egna reflexionsförmågan äro tillräckliga för att hos dem på kulturstadiet möjliggöra vederhäftigt kritiskt ställningstagande mot det förlegade i härskande traditionstänkandet. Den s.k. radikalismen, hemmahörande på civilisationsstadiet, vederlägger sig själv med sina överdrifter, sin oresonlighet, sitt felande sinne för proportioner.

6.13 Latent kunskap

¹Det finns kunskap (verklighets- och livserfarenhet) i alla atomer i alla materier utom i primärmaterien (vars potentiella medvetenhet ännu icke har aktualiserats).

²Det finns olika grader av latent vetande (erfarenhet, upplevelse av verkligheten) i de olika världarnas involutionsatomer, i triaderna, i de olika världarnas kollektivmedvetenhet och i de olika naturrikenas evolutionsmonader. Ju högre rike individen uppnått, desto mer kan han tillgodogöra sig av detta vetande.

³Innerst och ytterst är det monaderna (uratomerna) i atomerna, som äga detta vetande, varför endast de, som uppnått högsta rikets högsta värld (värld 1) och blivit "urjag", frigjorda från all-involvering, kunna uppleva alla atomers medvetenhet i uratomerna. Ett 21-jag kan uppleva 21-atomernas (obs! evolutionsatomernas) samlade vetande i deras atomkedja 22-49, om han önskar göra specialstudium av viss individs egenartade sätt att se. I annat fall (beträffande samlade totalvetandet) har han tillgång till 22-världens kollektivmedvetenhet. (Detta sagt i syfte

att klargöra fundamentala begrepp.)

⁴Naturligtvis ha vår tids filosofer och forskare icke någon möjlighet att använda dessa fakta på förnuftigt sätt. Men det finns gamla invigda med latent kunskap, vilka kunna ha glädje av dem. De tjäna också till att underlätta förståelsen för de nya fakta som planethierarkien undan för undan tillåter för publicering. Man får för framtiden räkna med såväl exoteriska som esoteriska filosofer och forskare med totalt olika världs- och livsåskådning de båda grupperna emellan. Förmodligen ha så många esoteriska ideer snart blivit godtagna av alla med någon grad av sunt förnuft utrustade, att esoteriker kunna börja uttala sina åsikter utan att bli betraktade såsom "knasiga". I alla händelser är hylozoiken allmänt godtagen såsom arbetshypotes inom 200 år.

⁵Det latent vetandet från föregående inkarnationer aktualiseras genom aktivering; hos människorna genom förnyad kontakt med motsvarande verklighet.

⁶Såvida individen på högre stadium icke redan i ungdomen kommer i kontakt med sitt latent vetande, utan hjärnan inympas med härskande ideologiers fiktioner, kan det hända, att han aldrig i det livet återuppnår sin egentliga nivå.

⁷Det finns i vår triads mentalmolekyls latent medvetenhet ofantligt mycket vi förbli aningslösa om, tills vi en gång såsom kausaljag få tillfälle studera monadens medvetenhetsutveckling genom alla inkarnationerna, det enda ifråga om förflutna liv som kausaljag kan förmås att intressera sig för och just därför att den kunskapen tillhör de nödvändiga livserfarenheterna, nödvändiga för livsförståelsen.

⁸För att omedelbart inse esoterikens riktighet måste man ha kunskapen latent, i tidigare inkarnation ha varit invigd i en esoterisk kunskapsorden. För inträdet i en sådan fordrades icke humanitetsstadiet men väl kulturstadiet (högre emotionalstadiet). Det är föga sannolikt, att någon utan dylik latens intresserar sig för esoteriken, så att han gör sig mödan bemästra systemet. Därmed menas icke att lära sig systemet utantill utan att med dess hjälp kunna förklara det förut oförklarliga.

⁹Alla, som blevo invigda i någon esoterisk kunskapsorden, måste kunna uppnå åtminstone andra graden, motsvarande vad som lärdes i de grekiska "mindre och större mysterierna". Tredje graden var så hemlig, att icke ens andra gradens invigda visste om att den fanns, och motsvarande gällde existensen av ännu högre grader än den envar uppnått. Inalles funnos sju grader. De, som lyckades uppnå tredje graden, blevo också i regel lärjungar till planethierarkien. Eftersom den, som en gång antagits till lärjunge, för alltid är lärjunge, så kunna nog de, för vilka den pytagoreiska hylozoiken förefaller omedelbart självklar, betrakta sig såsom lärjungar, även om de icke veta något därom. Planethierarkien anser, att de i alla händelser böra betrakta sig såsom sådana, vilket underlättar självförverkligandet och eventuellt förnyad, medveten kontakt, ifall de uppfylla erforderliga betingelserna i tjänandet av enheten.

¹⁰De flesta esoteriker, som funnit systemet enkelt och nästan självklart, erfara till sin överraskning, att det för oinvigda förefaller vara obegripligt. Det är ju också totalt olikt alla andra tankesystem. Förklaringen till denna skillnad i förståelse individer emellan är att all "kunskap (förståelse) är återerinring". Vad vi icke redan veta ha vi svårt att förstå. Begripa systemet kunna många. Förstå det kunna endast "invigda".

¹¹De, som ha esoteriska kunskapen latent från föregående inkarnationer, ha alltid en instinktiv aning, att "så som teologer och filosofer säga, så kan det icke vara". De äro vanligtvis antingen ateister och skeptiker eller känna sig mer än andra vilse i tillvaron, tills de på nytt få kontakt med esoteriken. Bli de teologer eller filosofer, är det snarast för att, så gott sig göra låter, befria mänskligheten från härskande illusioner och fiktioner.

¹²Exempel på latent kunskapens makt äro de individer, som uppfostrats av jesuiter och ingått i jesuitorden men kunnat frigöra sig, när de kommit i kontakt med esoteriken.

6.14 Psykologi

¹Att människorna tro sig förstå det som de icke kunna förstå är en vardaglig iakttagelse. Nykomlingen i esoterikens verklighet har lätt att tro, att intelligenta människor, intresserade av det ockulta, också verkligen förstå esoteriska problem, och begår ofta misstag i det avseendet. På det hela taget kan man utgå ifrån, att de, som icke varit invigda i en esoterisk kunskapsordens tredje grad, endast tro sig förstå. Att veta och att förstå kunna vara två helt olika saker.

²Allt detta tillhör ju psykologien, och i det ämnet äro människorna förbluffande okunniga. Det kan låta som en överdrift och hårt tal, men nästan alla mänskliga omdömen klargöra, att de flesta äro rent ut sagt psykologiskt primitiva. Materieaspekten i synliga världen äro de hemmastadda i, men förståelsen för individens medvetenhetsaspekt är i det närmaste obefintlig. Psykologiska forskningen har ännu ej insett, att medvetenhetsaspekten är ett till över 99 procent utforskat område, att såväl emotionala som mentala medvetenheten röra sig inom sina egna verklighetsområden. Man har icke kommit längre än till studiet av medvetenhetsyttringarna i organismen, lägsta slaget av medvetenhet. Man tror, att de grå cellerna i hjärnan äro enda förutsättningen för mänsklighetens geniala skapelser, och att dessa tillkommit av en slump hos dem som visat sig vara genier. I sin vetenskapliga självhärlighet vägrar man taga del av den enda världsåskådning, som kan ge tillfredsställande förklaring på hithörande företeelser, som kan tillhandahålla enda fasta grunden för psykologisk förståelse. Om de visste, vilken idémässig suveränitet esoteriska kunskapen skänker dem som lärt sig bemästra det vetandet, skulle de ivrigt begagna den möjlighet som förr bestods endast de i esoteriska kunskapsordnarna invigda.

6.15 Världs- och livsåskådning

¹Man kan beträffande medvetenhetens inställning till verkligheten indela människorna i extraverta och introverta.

²De extraverta gå 1–3–5–7-vägen, ha övervägande departementen 1, 3, 5, 7 i sina höljen. De ha mera sinne för världsåskådningen med dess materie- och energiaspekter. De utgöra den västerländska objektiva medvetenhetstypen, inriktad på naturforskning.

³De introverta gå 2–4–6-vägen, ha övervägande departementen 2, 4, 6 i sina höljen. De ha mer sinne för livsåskådningen med medvetenhetsaspekten. De utgöra den österländska typen, som helst lever i sin subjektiva medvetenhet.

⁴Västerlänningen har givit oss världsåskådningen och därmed lagt nödvändig, objektiv grund för livsåskådningen. Österlänningen har särskilt intresserat sig för livsåskådningen utan tillräcklig förståelse för att objektiva grunden för all åskådning måste vara tillvarons materieaspekt, varför närmare 99 procent av hans "andliga produkter" varit livsodugliga, för att icke säga livsfientliga fantasifoster. När de båda i framtiden tillämpa sina metoder på riktig grund, nå de också fruktbart samarbete.

⁵Många efterfråga ingen världsåskådning, som överensstämmer med verkligheten såsom grund för livsåskådningen. De äro inriktade på medvetenhetsaspekten (departementen 2, 4, 6). Många psykologer höra till denna kategori. Men de få därför icke förneka sitt sunda förnuft, vilket innebär en omväg. Man måste ha förvärvat sunt förnuft för att kunna bli kausaljag.

⁶De flesta vetenskapsmän och filosofer ha däremot behov av en hållbar grund. Tyvärr har en dylik saknats, som motsvarat de anspråk dessa kunna ställa. Den pytagoreiska hylozoiken torde dock kunna fylla detta behov för rätt lång tid framåt. Naturligtvis avses icke dagens vetenskapsmän, som ännu äro nöjda med sina fiktionssystem. Men upptäckter komma att göras, som ska definitivt eliminera hittillsvarande betraktelsesätt. Då bör hylozoiken finnas till hands såsom arbetshypotes.

⁷Detta är vad som kan sägas vara grundfelet med all spekulering och alla spekuleringssystem: de vila icke på hållbar grund, kunskapen om verkligheten och livet. Därom vittna alla politiska,

sociala, filosofiska system. De komma även i fortsättningen att visa sig ohållbara. Endast esoteriken kan utgöra en orubblig grund.

DET LÄGRE ELLER EMOTIONALT MENTALA

6.16 Allmänt

¹Att människorna ha mentahlölje betyder icke att de kunna använda mentalmedvetenheten i annat än emotionalmolekylernas mentalatomer. Strängt taget börjar mentaltänkandet först med perspektivmedvetenheten (47:5) och är möjligt först för mentaljag. Det bör kanske omnämnas, att även fantasien tillhör det emotionala. Såväl urskiljbara känslor som fantasi äro föreningar av emotional och mental medvetenhet, blandningar vilkas olika mentalhalter bero på tankens klarhet.

²Till "intellektuella" räknar esoterikern alla, som förvärvat förmågan av principtankande (47:6).

³Lägre mentalmedvetenheten (47:6,7), verkande genom lägre emotionalmedvetenheten (48:4-7), är allt som behövs för att intelligent bemästra fysiska problemen och efter en serie orienteringsinkarnationer inom visst verklighets- eller kunskapsområde förefalla vara ett "geni". Många mentalt "suveräna" tro sig kanske vara mentaljag. Men även de stora "mentala genierna" ha sällan nått över 47:6.

⁴Alla på principtankandets stadium ha tillhört alla raser och nationer, alla slags religioner etc. Detta faktum borde kunna ge teologer, filosofer och psykologer något att tänka på; dessa som äro så fasta i tron och så stolta över sin intelligens, sin ras eller nation.

⁵Eftersom varje molekyllag innesluter ytterligare 49 olika materieskikt, fås motsvarande "förfördelning" av mentalmedvetenheten, i den mån släktet och individer arbeta på att utveckla mentalmedvetenheten. I stort sett ha endast de två lägsta slagen (47:6,7) blivit allmänt aktiverade, så att de kunna jämförelsevis lätt förvärfvas, givetvis beroende på individens utvecklingsnivå. Denna förfining av de två lägsta äger rum i emotionalmolekylernas mentalatomer på kulturstadiet. Skalder och mystiker arbeta omedvetet därmed och tjäna därigenom medvetenhetsutvecklingen.

⁶Naturligtvis innebär detta icke, att deras "tänkande" överensstämmer med verkligheten, ehuru givetvis kunskapen om verkligheten skulle påskynda processen genom ökad förståelse för vad det är fråga om. Men mänskligheten är långt ifrån att ännu kunna utföra det arbetet ändamålsenligt.

⁷Det är icke endast nivåerna, som mentalt skilja människorna åt, utan även deras erfarenhets- och studieområden. Det är intressant studera teologers, juristers, medicinars, filosofers, matematikers, naturforskars (och inom dessa kategorier allt fler grupper) vokabulär och tanke-associationer. Man får psykologiskt sett ett klart skrävåsen. Komma så därtill olika folk med olika språk och andra förhållanden, får man ett snart sagt outtömligt forskningsfält. För en esoteriker, som är enbart objektiv iakttagare och analytiker, ger studiet vidgat perspektiv och befriar dels från engagemang, dels från omedveten nedsmittning med talesättens illusiva och fiktiva associationer.

⁸Man kan konstatera, att människornas s.k. tänkande i stort sett är schablonmässiga associationer av utifrån erhållna vanföreställningar om verkligheten. Apinstinkten – som driver individen att tala och handla så som han på något sätt suggererats till – är fortfarande starkast av alla, vad än psykologerna tro.

⁹Moget omdöme förvärfvas varken i hemmet, i skolan eller på universitetet utan endast i livet och nås sällan före 40-årsåldern av dem som alls äga förutsättning härför.

¹⁰Det pågår ett kontinuerligt krig mellan otalet ideologier, vilket är bevis på rådande livsokunnighet och desorientering. Det är ett hatets krig, ett emotionalt och mentalt krig, som när som helst kan resultera i ett fysiskt.

¹¹Längre har mänskligheten icke kommit. Att det finns en minoritet med sunt förnuft, frigjord från ideologiskt känslotänkande, borde icke behöva påpekas. Men har den chans att göra sig gällande i dessa jämlikhetens tider, då alla anses förstå lika mycket? Det är därpå mänsklighetens väl beror.

6.17 Fiktionalism

¹Så länge det finns olika åsikter och uppfattningar, har man icke funnit sanningen (verkligheten), ty den är omedelbart självklar för alla och logiskt ofrånkomlig. Fiktionalismen består i att envar tycker, att just hans uppfattning är självklar, och detta beror på att de begrepp vi röra oss med äro mentalkonstruktioner och icke verkligheter. Så veta människorna icke vad som menas med frihet eller jämlikhet eller broderskap, för att ge några exempel. I de flesta fall fordras kausal eller essential medvetenhet för att inse verkligheten. Filosoferna försöka sig på s.k. begreppsbestämningar. Det är en nyttig övning, blott man inser det fiktiva däri.

²Ännu ha filosofer och vetenskapsmän icke insett sin oerhörda okunnighet om verkligheten och livet, icke insett att människan icke kan lösa tillvarons problem. Och eftersom de äro auktoriteter för övriga mänskligheten, blir denna alltid vilseledd i alla livsfrågor. De ha emellertid en förtjänst. Deras tillfälliga kunskapssystem (idiologier) äro icke orubbliga. Teologerna, som ohjälpligt fastnat i ett livsokunnighetens orubbliga dogmsystem, sakna alla möjligheter att orientera i verkligheten och livet.

³Mänskligheten är offer för sin ohämmade fantasi med ohejdbart spekulationsraseri. Esoterikern har fått lära sig, att alla mänskliga spekulationer om tillvaron äro idel fiktioner. Ännu äro exoterisk filosofi och vetenskap så vitt skilda från esoteriska kunskapen, att varje sammanblandning endast blir ett jämmerligt kvasi. Det är en sak teosofen och övriga ockultister ännu icke insett. Typiskt är att ockultisterna spekulera med de esoteriska fakta och ideer de erhållit. Resultatet blir ett ockult kvasi, som börjar välla över mänskligheten, ytterligare ökar desorienteringen och misskrediterar esoteriken.

⁴Esoterikern godtar inga andra ideer än fakta från planethierarkien. Antingen vet han eller vet han icke esoteriska fakta. Men spekulera gör han aldrig, ty han vet, att han icke någonsin kan veta, om hans egna "ideer" överensstämmer med verkligheten. Han har insett, att man med spekulation ej löser några överfysiska problem, ej upptäcker några esoteriska faktorer. Han använder sitt förnuft till att analysera förefintligt material och nöjer sig med den klarhet han därvid kan erhålla. Han vet, att det är lika stor skillnad mellan verklighet och sannolikhet som mellan sannolikhet och möjlighet.

⁵Han vet också, att de mentala system, som utformats med "riktiga ideer", förbli tillfälliga, så att någon ny ofelbar papperspåve (à la guds rena, oförfalskade ord) aldrig kommer att bli möjlig. Allt förblir enbart arbetshypoteser. Det kommer aldrig att få finnas någon absolut auktoritet, ty därmed skulle mänsklighetens medvetenhetsutveckling hämmas eller rentav omöjliggöras.

⁶Varje slags verklighetsuppfattning förblir tillfällig, även för dem i kosmiska riken, ty hela kosmos är stadd i ständig förvandling. Vi få vara nöjda med att vår verklighetsuppfattning är den bästa möjliga på vårt utvecklingsstadium och för vår tid. Längre än för två tusen år kan den icke anses ändamålsenlig. Det var därför den esoteriska kunskap, som meddelades i de hemliga kunskapsordnarna, framställdes på nytt sätt för varje zodiakepok.

⁷"Skapande" emotional fantasi och mental analys kallas ofta för filosofi. Men filosofi är rätteligen försök att lösa världs- och livsåskådningens grundproblem och borde ej vara detsamma som allsköns spekulering.

⁸Filosofiens historia med otalet tänkare, som envar spekulerat ihop något annat än de andra, borde sagt filosoferna, att ingen haft kunskap om verkligheten och att man icke kan spekulera sig fram till verkligheten. Därför fordras forskning, experiment och konstaterande av fakta. Spekulation är mentalkonstruktion på måfå. Man kan icke spekulera sig fram till fakta om utforskad verklighet.

⁹Analytiska filosofien (kunskapsteoretiska semantiken) når aldrig över den verklighetskunskap mänskligheten såsom kollektiv förvärvat. Så snart den gränsen överskrides, fås trosläror (olika slags religion, metafysik etc.). Detta förblir ofrånkomligt, tills mänskligheten nått kausalstadiet med kausal objektiv medvetenhet. Esoterisk insikt är icke allmängiltig utan individens

“privatsak”, som det är lönlöst pracka på de oförstående.

¹⁰De enda i europeiska filosofiens historia, vilka varit andrajag, äro Pytagoras och Francis Bacon. Övriga filosofer ha saknat överfysisk objektiv medvetenhet, varför deras spekulationer äro mer eller mindre godtyckliga fiktioner.

¹¹Våra moderna snillen ha langat alla verklighetsbegrepp ut genom fönstret, ty endast de veta och begripa. Den gamla vanliga vetenskapliga metoden: förneka allt de ej kunna förstå eller förklara. De antaga sådant, som först måste bevisas, med andra ord sagt äro de troende. Men det skall gå för dem som på sin tid för sofisterna. Till slut våga de endast “röra fingret”, den slutliga upplösningen av allt deras kvasi.

¹²Det bästa de kunna göra i fortsättningen är att fortsätta med att vederlägga sina egna spekulationer. För esoterikern är alltsammans felaktigt, och det är bara en tidsfråga, när detta blir uppenbart för alla.

¹³Individen är ohjälpligt offer för sina emotionala illusioner, tills han blivit mentaljag och för sina fiktioner, tills han blivit kausaljag. Han är ohjälpligt offer för någon idiologi, tills han förvärvat esoteriskt vetande. Till idiologi hör även skepticismen. Märk väl: idiologi – av idios = egen, logos = lära – till skillnad från ideologi med riktiga, platonska eller kausala ideer. Esoteriken är det enda system, som med rätta kan kallas ideologi (mentalsystem som kan godkännas av kausaljag). Att en idiologi omfattas av miljoner, betyder därvid ingenting.

¹⁴Men esoteriken är ingen garanti mot vare sig illusioner eller fiktioner i personliga livshänseenden. Det är en sak ockultisterna ännu icke insett. Sedan esoteriken blivit tillgänglig för alla, kunna även de på civilisationsstadiet tillägna sig den. Men därmed ha de icke förvärvat de egenskaper och förmågor som tillhöra högre utvecklingsstadier. Den där känslan av överlägsenhet, man ofta möter hos ockultister, är fullständigt oberättigad. De borde istället vara ödmjuka för vad de alldeles oförskyllt fått och besinna sitt med kunskapen förbundna, ökade ansvar.

6.18 Dogmatism

¹Varje slags dogm eliminerar sunda förnuftet och motverkar därmed medvetenhetsutvecklingen. Människorna bli idiotiserade av allsköns dogmer – teologiska, filosofiska och vetenskapliga. Liv är förändring, men människorna vilja ha allting en gång för alla fixerat.

²Såväl teologer som filosofer och vetenskapsmän äro dogmtänkare. De kunna tänka förnuftigt utanför sitt fack. Men så snart de inträda i detta sitt fiktionssystem, är det slut med det “fria tänkandet”. Detsamma kan iakttagas hos alla med dogmer, fiktioner, fördomar av alla slag belastade. Inom något visst område äro de oförmögna till sunt förnuft, otillgängliga för argument eller fakta. Då återstår för oss andra endast att tiga och låta dem hållas eller tala om annat. En boströmian kunde tänka klart, förnuftigt, realistiskt om alla möjliga företeelser, ända tills man talade om yttervärldens existens. Där tog förnuftet tvärt slut och tog dogmen vid.

³Hela dogmatismen är ett fortgående försök att mentalisera, logisera ett fiktionssystem och måste föra allt längre bort från verkligheten. Ju mer teologerna intellektualisera de fiktioner (ursprungligen misstolkade symboler) som blivit dogmer, desto svårare blir det för dem att genomskåda fiktiviteten, desto mer befästa bli de i sin tro, desto mindre åtkomliga bli de för sunt förnuft.

⁴Något motsvarande fås inom filosofien. Har man en gång fastnat i en fiktion (till exempel subjektivisternas hypotes att “allt är ande”, allt är subjektivt), finns ingen möjlighet till förståelse av verkligheten, till frigörelse från fiktionssystemet.

⁵De tekniska framstegen ha medfört övertro på vetenskapen. Men den befinner sig ännu i sin barndom, varför dogmatismen ter sig än mer grotesk. När de fysisk-eteriska molekylarslagen bli upptäckta (början har gjorts med de s.k. atomsprängningarna), kommer mänskligheten att få uppleva en revolution i verklighetsuppfattningen och inse sin nuvarande oerhörda begränsning

även i sin uppfattning av materiaspekten i grovfysiska världen.

⁶Esoterikern uttalar sig aldrig tvärsäkert, även om han för sin del är övertygad. Ty tvärsäkerhet verkar alltid och med rätta ovederhäftig, eftersom ingen är så tvärsäker som den som ingenting vet, inser, förstår. Det är genomgående alltifrån barnåldern. Det är nu en gång vårt sätt att alltid uttrycka oss som om allting vore absolut. Och vad som förefaller absolut i dag kanske i morgon åker i slaskhinken. Åtminstone borde det gå så i de flesta fall.

6.19 Vidskepligheter

¹Vidskepligheterna äro otaliga och kunna bli hur många som helst, bara talesätten bli allmänt kända. I regel saknas varje grund i verkligheten, såsom detta med "tretton vid bordet" (från Christos' sista måltid med sina lärjungar, mästaren och de tolv). Visst kan det hända, att någon av de tretton dör under året, men icke beror det på ett tillfälligt sammanträffande vid en måltid. Utrotade kunna vidskepligheterna bli först, när folk lärt sig inse kausalitetens nödvändighet. Ett "tecken", ett "omen" beror ej på någon kausalkedja, är ingen orsak till verkan.

²Värre är det med de vetenskapliga vidskepligheterna. Det kan taga hundratals år, innan forskningen definitivt vederlagt dem, vilket medicinens historia visat med många exempel. En hypotes blir lätt en antagen dogm. Inom alla vetenskaper finns risk för att fastlåsta betraktelsesätt bli länge bestående.

³Den mest beklagliga vetenskapliga inställningen är vägran nedlåta sig till att undersöka, som varit ett otroligt hinder för framsteg.

DET HÖGRE ELLER RENT MENTALA

6.20 Perspektivtänkande

¹Det torde vara nödvändigt att i samband med perspektivmedvetenheten (47:5) i korthet antyda medvetenhetens uppkomst och det mentalas natur. Ett klarläggande skulle kräva en omfattande avhandling.

²I motsats till det emotionala med dess typiska illusivitet (förföriska oklarhet) är det mentalas väsen själva klarheten i uppfattandet av alla relationer.

³Det tycks ligga i det emotionala ett "viljans" krav på att ha rätt, oberoende av verkligheten. Alla tro sig ha rätt utan att behöva vidare befatta sig med grunder eller orsaker. Och vädjar man till förnuftet, slås kravet bort med lika illusiva sofismer.

⁴Atomen är sammansatt av miljarder uratomer, som i involutionsprocessen förvärvat passiv medvetenhet, något som närmast kan liknas vid uppfångandet av det upplevda, foto- och fonografisk registrering utan möjlighet till egen aktivitet. Varje atom är alltså i medvetenhetshänseende sammansatt av miljarder "återspeglings" av allt uratomen upplevat sedan dess medvetenhet väcktes till liv. Ingen av dessa återspeglings är lik någon annan, enär ingen haft samma position i förhållande till det upplevda. (Icke två kameror ge samtidigt samma bild.) Denna analogi må vara mycket otillfredsställande men kanske ändå kan tjäna som uppslag till "instinktiv förståelse" för vad det i själva verket rör sig om.

⁵Hos mentalatomen är det exakta återgivandet av upplevd verklighet själva dess natur. I perspektivet äro alla detaljer klarlagda. Detta är något totalt olikt den diffusa emotionala visionen med dess expansiva, dynamiska intensitet.

⁶Rena mentaltänkandet börjar egentligen först med perspektivmedvetenheten. De två lägre slagen av mentalaktivitet äro snarast emotional-mentalt tänkande, aktiverat av emotionala energierna; "ideer" dirigerade av emotionala impulser, varpå fantasiens mäktiga skapelser äro mest typiska exemplet.

⁷Perspektivtänkandet höjer sig över principiella betraktelsesättet. Det diskursiva och analytiska är undangjort. Detaljerna träda i bakgrunden. Endast det väsentliga beaktas. Man kunde kanske bättre uttrycka det med "sammanfattningstänkandet" eller "översiktstänkandet". Detaljerna finnas i en överblick av det väsentliga, gemensamma i en grupp företeelser. Kontradiktoriska motsatslagen, som i principstänkandet är absoluta normen, har utfört sitt verk och konträra motsatserna uppgå i en syntes; de olika synpunkterna äro förenade och innehållet har "lyfts upp på ett högre plan". Som vanliga undervisningen bedrivs, förloras överblicken i mängden fakta. Fakta utgöra underlaget och kunna bortfalla, när de fyllt sin uppgift såsom kunskapsgrund. När människorna förvärvat perspektivtänkande, få de möjlighet till allmänorientering på vetenskapens olika kunskapsområden.

⁸Med perspektivtänkande behärskar man ett visst kunskapsområde, så att alltsammans blir ett levande helt med suverän överblick utan fasthållande vid detaljer. De flesta ha väl någon grad av perspektivtänkande inom ett speciellt erfarenhetsområde. Därtill hör att snabbt uppfatta det väsentliga inom nya områden med bortrensande av detaljerna såsom oväsentliga för överblicken. Hithörande kausalidé liksom sprängs i en vision av det hela.

⁹Utmärkande för perspektivtänkandet är både förmågan av relativering och sinnet för proportioner i deras finare nyanser. Skolornas undervisning i logik tycks ännu icke ha medfört, att folk lärt sig avstå från att absolutifiera principer. (Principer äro abstraktioner, men därför icke tillämpliga i alla relationer.) Det fordras i regel varandra modifierande principer för att resultatet skall bli rätt. Det är icke var mans sak att kunna generalisera och ännu mindre absolutifiera. Men alla göra det dagligen i alla slags situationer.

¹⁰Såsom exempel på perspektivtänkande kunna Laurencys böcker anföras. Alla frågor ha däri

lyfts upp på ett "högre plan" i förenklad översikt. Det esoteriska kunskapssystemet innebär perspektivtänkande. Det ger den, som bemästrat det, perspektiv på tillvaron.

¹¹Konkreta exempel på perspektivtänkande äro översikterna av filosofi, antroposofi och yoga i KOV. De ha tillkommit för att visa hur fiktivt det mänskliga tänkandet är och hur omöjligt det är för mänskliga förnuftet att lösa verklighetens problem. Vi få i det avseendet nöja oss med de fakta som tid efter annan erhållas från planethierarkien.

¹²Lika förfelat är varje försök att, såsom sker i ockulta sekterna, spekulera med esoteriska fakta. Resultatet blir endast nya fiktioner. Vi få inskränka oss till att försöka infoga fakta i deras rätta sammanhang, vilket är möjligt först, när tillräckligt många samhöriga fakta föreligga. Och därvid gäller att icke godtaga någon dylik konstruktion, förrän den experimentellt bekräftats. Det räcker icke med logisk bearbetning.

¹³Det är med perspektivmedvetenhet som med alla högre slag av medvetenhet. Den kan icke fullt förstås utan upplevelse. Den som förvärvat den vet vad som menas därmed. Andra missuppfatta beskrivningen därav.

¹⁴Ännu mer vidgat perspektiv fås vid systemtänkandet, där systemen utgöra innehållet och motsvara vad begreppen äro för vanliga logiska tänkandet. Systemtänkandet bildar övergången till intuitionen, i vilken alla system försvinna. I regel fås systemtänkande vid konkretisering av kausalideer, som innehålla allt av uppfattbar verklighetskunskap på ett visst område.

¹⁵Fiktiviteten i mänskliga tänkandet beror på att fakta och axiom icke infogats i rätta kontinuerliga sammanhang i det rätta systemet. De system, som undantagsvis legat till grund, ha varit okunnighetens dogmsystem utan grund i verkligheten, dessa system, som förefalla oangripliga just därför att de äro system.

¹⁶Det är väsentlig skillnad mellan den vision, som fantasispekulationen framtrollar, och mentala perspektiv, som röra sig med väsentligheter och förutsätta ingående och alltomfattande kännedom om tillhörande verklighet.

¹⁷Liksom övergången från det emotionala till det mentala förefaller omöjlig, så gäller detta även övergången från det lägre mentala (47:6) till det högre mentala (47:5). Den, som lever i det lägre mentala, i begreppens sfär, har en tendens att mot all logik förlora sig i något slags subjektivism bortom allt förnuft. Detta har varit fallet med Kant, Fichte, Hegel, med zenbuddhismen, med semantiken. Enda räddningen är att förvärva perspektivmedvetenheten med den suveräna överblick de gamle kallade intuition. Räddningen undan det slaget av medvetenhet består i ett än högre slags objektivitet, nämligen kausalmedvetenheten. Det är aldrig lätt att taga steget över från ett förvärvat slag av medvetenhet till ett nytt. Att det förefaller självklart efteråt, ha ju alla erfarenhet av.

¹⁸Kan det möjligen vara så, att medvetenhetsutvecklingen består i en serie övergångar från subjektiv till objektiv medvetenhet och sedan till ny subjektivism etc.? Det infallet är visserligen "otillåten spekulering" (otillåten, emedan risken att komma på avvägar är stor) men förefaller plausibel. I alla händelser tycks det gälla för medvetenheten i lägre världarna och skulle kunna vara psykologiska förklaringen på många filosofiska och teologiska "abnormiteter".

¹⁹Den mentala suveränitet, som perspektivmedvetenheten skänker, har sina stora risker för alla, som icke insett mentalmedvetenhetens begränsningar. Esoterikern får från början klargjort, att mentalmedvetenheten endast kan bearbeta de fakta som föreligga samt efter upplevelse av kausal intuition konkretisera denna vision till mentalt system. Vid dylik nerdimensionering måste esoterikern förvissa sig om att allt byggnadsmaterial (ideer och fakta), som infogas i hans tankebyggnad, också är i överensstämmelse med verkligheten. Och det är just i det avseendet mentalisten lätt begår misstag, hur lätt, framgår av att alla gjort sig skyldiga därtill, som försökt sig på dylikt företag. Vad som ingick i visionen och föreföll självklart förväxlades med vad som sedan förelåg av icke alltid hållbart mentalmaterial.

²⁰Till de fel mentalisten begår, sedan han inspirerats kausalt, när han därefter skall konkretisera

det allmänna till det enskilda, hör språkliga utformningens bristande exakthet, så att missuppfattningar bli följden. Det är också alltför lätt hänt att han i orden inlagt en annan betydelse än den konventionella.

6.21 Systemtänkande (47:4)

¹På lägre mentalstadiet tänker människan i system, om än omedveten om sitt vanligtvis i undermedvetenheten liggande latent system, syntesen av samlade verklighetserfarenheten. På högsta mentalstadiet (47:4) tänker hon med system. Detta systemtänkande består i att foga system till system liksom begreppstänkandet består i att foga begrepp till begrepp. Systemet utgör sammanfattningen, en översikt, av allt inom ett visst ämnesområde utforskat. Systemtänkande innebär alltså mental suveränitet.

²Systemtänkandet innebär oftast konkretisering av kausalideer, innehållet i en kausalintuition av lägsta grad (47:3), och utgör övergången från mentaltänkande till kausaltänkande. Detta är icke något individen får till skänks utan är resultatet av forskning och bearbetning under kausalhöljets hela tillvaro. Det finns tillgängligt vid efterfrågan och gör det möjligt att uppfatta de idéer som kausaljag ha tänkt under mänsklighetens hela tillvaro. Kausalintuitionen vet, därför att alla relationer i det närvarande och förflutna skeendet med sina orsaker och verkningar ligga utbredda framför individens blick. Som alltid rör det sig om olika grader, genom övning förvärvad allt större förmåga att överblicka allt vidare områden. Oavsett graden finns förmågan likafullt.

³Systemtänkandet kunde man även beteckna såsom symboltänkande. Symbol är sammanfattning av hel åskådning. Symboltänkandet utgör mentala grundstrukturen till vår verklighetsuppfattning. De matematiska symbolerna äro i det hänseendet förebildliga.

6.22 Aktiveringen av det mentala

¹Planethierarkien säger uttryckligen ifrån, att endast de utvecklas effektivt, som ha sin uppmärksamhet centrad i det mentala. De lära sig bli mentalt aktiva, lära sig upphöra med vanetänkande och känslotänkande, lära sig tänka klart och exakt samt sträva efter perspektiv på allt. Det är icke faktasamlade det kommer an på utan faktas insättande i riktiga sammanhang, allt detta som via principtänkande (urskiljande av huvudsak och bisak, väsentligt och oväsentligt) och perspektivtänkande leder till systemtänkande, vilket ligger på gränsen till intuition. Endast mentala eliten (dit höra icke alla som tro sig höra dit) börjar förvärva perspektivtänkande men ha långt kvar till systemtänkande (blixtnabba konceptionen av ett standardverk).

²Många som äga reflexionsförmåga använda den icke annat än under påverkan av emotional impuls. Självinitierad mentalaktivitet är ännu en ovanlig företeelse. Eller som filosofen Spencer uttrycker det: "de flesta tyckas ha föresatt sig att gå genom livet med så liten eftertanke som möjligt". De måste påverkas av andra för att sätta i gång tankeapparaten, och då blir det också mest eftersägning. Därpå beror till stor del tidningarnas makt.

³Det är mentalmedvetenhetens mentalmolekyler, som frambringa "de små grå cellerna" i hjärnan och även annorstädes i organismen (i fingertopparna hos blindfödda). Det är brist på grå celler, som gör att folk ha så svårt att tänka. Tänka kan endast den som tänker egna tankar. Den, som vill utveckla "hjärnbarken", bör alltså utveckla reflexionsförmågan. Det är en god regel, att för varje tanke man får från en annan tänka en själv.

⁴I den mån vi tänka esoteriskt, framkalla vi vibrationer i mentalvärlden och forma mentala elementaler. Detta underlättar för sökare dels att fatta de esoteriska ideerna, dels att omedvetet påverkas av dem. Givetvis böra alla, som insett esoterikens riktighet, spana efter möjligheten att åtminstone rikta uppmärksamheten på sådana gamla esoteriska ideer, som reinkarnation och lagen för sådd och skörd för att få folk att reflektera däröver. Man vet aldrig, när ett sådant ord kan bli den "tändande gnistan". De, som icke vilja göra någonting för att väcka människorna, gå miste om tillfällen till god sådd och skörd i framtiden.

⁵Esoteriken lär, att endast genom att dagligen någon stund meditera över de egenskaper vi vilja förvärva kunna vi förvärva dem. Dagsmedvetenheten är ett flyktigt ting. Genom meditation inetsar man kunskapen i undermedvetenheten, som matar dagsmedvetenheten med sina impulser. Först när rätta handlandet blivit spontant, kan man upphöra med meditationen.

⁶Vid koncentration och meditation strömma energier från emotionala och mentala världarna, som människorna äro aningslösa om och som de äro hjälplösa inför. En meditation får aldrig vara längre än femton minuter. Annars bli följderna fatala för hjärna, nervsystem och även organismen i övrigt.

⁷I meditationsprocessen betyder kontemplation detsamma som oavlätlig uppmärksamhet; meditation har till uppgift att föra mentalideerna till hjärncellerna; kontemplation att föra kausalideer via mentalhöljet till hjärnan.

⁸Det finns ingen medvetenhet utan materia. Kollektivmedvetenheten är atommedvetenheten i de materielag som utgöra denna kollektivitet. Atommedvetenheten glömmet ingenting. Alla livsyttringar den iakttagit finnas latent bevarade i dess undermedvetenhet. Kunskap är aktualisering av dessa latent upplevelser. Kunskapen finns i materien! Det är genom meditationsmetoder esoterikern får lära sig, hur man tillägnar sig det vetande man söker. Den metod rajayogierna använda är primitiv. Den nya metod, som är under utarbetande i planethierarkien, agni yoga (den äkta, icke Helena Roerichs misstolkning), är endast för lärjungar till planethierarkien, dess redskap, tjänande mänskligheten, utvecklingen och enheten.

6.23 Teori och praktik

¹Det stora psykologiska misstaget med de politiska idealsystemen (socialism, kommunism, anarkism etc.) är, att de kunna rätt tillämpas endast av individer på idealitetsstadiet och bli karikatyrer på lägre utvecklingsstadier. De äro så underbart självklara och fascinerande för enklare intellekt. Men dessa ha ingen aning om den oerhörda skillnaden mellan teoretiska möjligheter hos osjälviska individer och praktisk tillämpning hos de obotliga egoister, som c:a 90 procent av mänskligheten äro i vår tid, och så ohjälpligt självbedragna de flesta äro i sin inbillade förträfflighet.

²Det är för övrigt likadant med andra teorier. Hur många kristna (även bland prästerskapet) tillämpa den kristna läran? Kyrkans historia är vältalig i det avseendet. Må esoterikerna pröva sig själva. Det är lätt att fatta esoteriska tankesystemet men svårt att tillämpa dess livsåskådning. Och ändå borde det vara ojämförligt mycket lättare på den nivån.

³En sak är att ha den rätta kunskapen, en helt annan att kunna rätt tillämpa den. Det är något som psykologer och pedagoger ännu ej insett.

⁴För att förstå högre slag av medvetenhet måste man ha förvärvat detta. Ockultisterna, som tro sig förstå allt de sakna möjlighet att fatta, tro sig i emotionalvärldens högre regioner uppleva alla högre slag av medvetenhet, även kosmisk medvetenhet, ehuru de icke kunna förvärva ens objektiv mental medvetenhet. Men så äro dessa regioner också de emotionala illusionernas värld, där inbillningen är allvetande och allsmäktig. Det är risken med att ge människorna kunskap. Den blir alltid idiotiserad av dem som sakna förmåga att förstå, vilket alla ockulta sekter äro bevis på.

⁵Det är en vanlig företeelse, att den, som teoretiskt tillägnat sig det esoteriska systemet, genast tror sig om att kunna uppträda såsom lärare. De flesta lyckas aldrig med den konsten. Och i varje fall krävs flera års bearbetning av systemet och mångårig erfarenhet i dess tillämpning, innan lärjungen duger till lärare. Aposteln Paulus hade goda skäl för sin varning: "Bliven icke många lärare!"

⁶Det esoteriska mentalsystemet ger oss en vision av tillvaron och befriar oss definitivt från alla mänskliga vanföreställningar om tillvaron. Vi behöva därmed aldrig mer falla offer för teologiens, filosofiens och vetenskapens livsuppfattning. Det är en grund att stå på av omistligt värde. Men man kan säga, att nu först börja de verkliga svårigheterna. En sak är att ha fått kunskap om de

viktigaste livslagarna. En helt annan är att förnuftigt kunna tillämpa dem i vårt dagliga liv och bland människorna.

⁷Vi ha fått kunskap om tillvarons mening och mål och om att vi ha att förvärva allt högre slag av medvetenhet i allt högre världar. Men därmed ha vi icke fått veta vår egen utvecklingsnivå, meningen med just vår innevarande inkarnation och många andra livsproblem. Livet är en oavbruten serie problem, och det är genom att lösa dessa på bästa sätt med den kunskap vi fått, som vi snabbast utvecklas. Vi utvecklas icke genom att låta andra lösa våra problem. Sålänge vi äro så hjälplösa, få vi hålla oss till dagens auktoriteter. Men vi ha ingen rätt att klandra dem för att de visa vilse. Vi ha ansvar för vårt val av auktoriteter, vi få taga konsekvenserna.

⁸Ju mer individen utvecklas, desto fler och svårare bli problemen. När han fått vetskap om sina olika höljen och dessas slag av medvetenhet, om motsättningen mellan dessa höljesmedvetenheter, uppstå nya problem; konflikten mellan fysiska yttervärldens objektiva problem och emotionala och mentala medvetenhetens subjektiva blir till nya problem. I och med att uppmärksamheten inriktas på tillvarons medvetenhetsaspekt i stället för materiaspekten, blir problemet, hur konflikten mellan de olika höljesmedvetenheterna skall lösas, och vaknar insikten om att lösningen finns i ännu högre slag av medvetenhet, i kausalmedvetenheten. När människan förvärvat detta för henne högsta slag av medvetenhet, kan hon också lösa sina egna mänskliga problem.

6.24 Medvetenhetskontroll

¹Det finns många sätt att underlätta medvetenhetskontroll, hindra tankarna från att irra, ersätta ovälkomna tankeassociationer. Man kan ha till hands en konstruktion man sysslar med eller ett olöst problem eller en uppgift av något slag eller rikta uppmärksamheten på Augoeides eller, om man är för trött för att fasthålla uppmärksamheten, använda ett mantra.

²“Meditation” består i att “tänka igenom saken”, att analysera den metodiskt och systematiskt tills alla element klarlagts, så att man vet vad saken gäller, vilket annars sällan är fallet. Vad - resultatet blir är en “annan historia” och beror på individuell insikt och bedömningsförmåga.

³Esoterikern uppmanas att ej se tillbaka. Detta är god övning i tankekontroll. Varje tillbakablick drar med sig associationer, vilka tillhöra stadier som böra betraktas såsom övervunna. Dylikt förstärker det förflutnas makt och kan draga ned till lägre medvetenhetsnivå. Även om det hos den erfarna ej behöver draga ned, medför det likväl vibrationer i höljet, vilka behöva motverkas med nya, onödiga “rättelser”. Detta är i varje fall onödig energiförbrukning.

⁴En god övning att frigöra jaget från beroendet av dess inkarnationshöljen är att bli “iakttagare”, iakttaga mentalhöljets tankar, emotionalhöljets känslor samt alla slags fysiska reaktioner. Detta är ett effektivt sätt att bli opersonlig och ernå tankekontroll. Det skärper även aktgivandet på andras beteenden och reaktionssätt i och för människostudium.

6.25 Det högre emotionala får ej försummas

¹Det är viktigt för ett mentaljag att på nytt aktivera de högre emotionala egenskaperna, ty annars blir individen inaktiv. Esoterikern odlar såväl det högre emotionala som det högre mentala. Förnuftet visar vägen till enheten, och attraktionen tillhanda-håller energierna.

²Det mentaljag (47:5), som ännu har det emotionala som eftersläpning från föregående inkarnationer, förlorar lätt förståelsen för det emotionalas betydelse för fortsatta medvetenhetsutvecklingen. Endast via emotionalatomen i triaden kan jaget nå essentialmedvetenheten. Det emotionala utgör alltså väsentliga drivkraften för dels handlandet, dels mentala produktiviteten i det konstnärligt-litterära formbildandet även på mentalstadiet, tills det emotionala ersatts av kausala energierna. Mentalviljan är en mycket sen företeelse hos mentaljaget och visar sig på mänsklighetens nuvarande allmänna utvecklingsstadium först, när individen närmar sig kausalstadiet, alltså på högsta mentala nivå (47:4).

³Det är, som alltid ifråga om esoteriska företeelser, riskabelt att tala om mentaljag, dessa sällsynta individer, ty då tro alla, att de äro mentaljag. Esoterisk omdömesförmåga är närmast obefintlig, ty därför fordras att ha bemästrat och levandegjort esoteriken; leva i den verkligheten.

6.26 Terminologi

¹I esoteriska litteraturen betecknas ofta sammanvävnaden av det emotionala och det mentala (det mentala i det emotionala) som “kama–manas” eller “psykiska naturen”.

²I esoteriska litteraturen används beteckningen “abstrakt” om såväl högre mentala (47:4,5) som kausala medvetenheten. Det är ett uttryck, som borde försvinna, enär redan princip tänkandet (47:6) är abstrakt. Enklast är att låta de olika mentala och kausala medvetenhetslagen bli angivna genom sin matematiska beteckning och i varje fall aldrig använda termen “abstrakt” om det kausala.

SYSTEM

6.27 Allmänt om system

¹System är tänkandets sätt att orientera sig i tillvaron. System ger perspektiv, översikt och klarhet. System är mentalmedvetenhetens sätt att tillägna sig kunskapen.

²Alla ha vi system att utgå ifrån, om vi veta om det eller ej. De flesta äro aningslösa om sitt en gång förvärvade system, grunden för deras möjlighet till verklighetsuppfattning. Varje genomarbetad ideologi är i själva verket ett system.

³De flestas system äro livsokunnighetens produkter och visa sig förr eller senare även logiskt ohållbara. De äro fiktionssystem, emedan människorna insupit varandras felaktiga uppfattningar av det mesta i tillvaron, godtagit hugskott såsom axiom och föregivna fakta såsom verkliga fakta. Axiom och fakta äro det riktiga systemets logiska verklighetsgrund.

⁴Exakt utformat, helgjutet mentalt kunskapssystem motsvarar behovet hos vetenskapsmän och filosofer och är önskvärt därför att det motverkar många ockultisters spekulationsraseri. Dessa ha ännu icke lärt sig att man icke på spekulativ väg kan nå kunskap. Den, som icke har tillgång till kausal eller essential intuition, får nöja sig med de fakta vi erhålla från femte naturriket.

⁵Fastlåsning vid mentalt system blir hinder för individens medvetenhetsutveckling. System äro endast hjälpmedel för orienteringen. De äro önskvärda eller för tillfället nödvändiga, avsedda att ge en vision av tillvaron. Verklighetsuppfattningen är olika i de olika världarna, vilka ständigt förändras genom manifestationsprocesserna under eonernas gång. De flesta system äro forskningens resultat och mycket kortlivade. Bli de dogmer, motverka de utforskandet av verkligheten, vilket hittills varit fallet i oanad utsträckning inom såväl religion som filosofi och vetenskap.

⁶“Mentaltänkande” förutsätter system, om det icke skall bli ett tänkande på måfå och knappast kunna göra anspråk på att vara förnuftigt. Allt tänkande, som gör skäl för beteckningen, är i själva verket ett tänkande i system, tills det övergår till tänkande med system. Ty begripandet går från det allmänna till det enskilda, från det mer allmänna till det mindre allmänna etc., och i sista hand från systemet. Det allmänna får sin giltighet genom att ingå i sitt rätta sammanhang i ett system.

⁷Systemet är mentalmedvetenhetens logiska (sakliga) kriterium och slutliga garanti för att axiom och fakta insatts i sina rätta sammanhang. Högre når aldrig ett förstajag. Utan system hänga gjorda påståenden i luften. Genom esoteriska mentalsystemet blir det möjligt att “tänka om” och insätta fakta i rätta sammanhang. Utan riktigt system är detta omöjligt. Ett dylikt har saknats, och därpå beror mänsklighetens desorientering i verkligheten och livet.

⁸Att människorna icke veta om det system som ligger till grund för deras slutsatser, visar klart bristen i den logisk-psykologiska utbildningen. Undervisningen i filosofi har urartat till att meddela ett vetande om de filosofiska fiktionernas historia, vilket endast kan förstärka tendensen till fortsatt spekulatation.

⁹Man lär folk att tänka genom att ge dem problem att lösa, icke genom att mata dem med allsköns fiktioner. En god förövning är att lära dem inse det ologiska i folks vanliga sätt att tänka, ge dem exempel på dylika.

¹⁰Det ologiska tänkandet uppkommer just av att begreppen, principerna lösryckts ur de sammanhang till vilka de hört. Logiska skolningen avsåg att förhindra dylik utbrytning, vilken hörde till sofisternas speciella konst, varmed de kunde duperera åhörarna.

¹¹Människor, som sakna esoterisk kunskap, kunna icke förstå, att det är på deras omedvetna mentalsystems beskaffenhet deras större eller mindre förmåga av begripande beror. Om de kunde objektivt studera de materieförmedel mentalmedvetenhetens yttringar framkalla i mentalvärlden, skulle de kunna lära sig att skilja mellan fiktivitet och verklighet, vilket filosofer och psykologer (och yogier) sakna möjlighet till. Med modern logik och psykologi (för att icke tala om

psykoanalys och psykiatri) råka de allt längre på avvägar.

¹²Det är filosofiens uppgift både att bygga system i och för orientering om forskningens resultat och att tillhandahålla den kritik som förhindrar att ett system blir mer än tillfälligt. Det är genom detta oavlåtliga systembyggande på allt mer hållbar grund som vår kunskap ständigt vidgas.

¹³System äro våra tillfälliga orienteringssätt i en annars kaotisk värld. I vår tid ha alla gamla system sprängts. Det system, Pytagoras utformade för att tillhandahålla en behövlig arbetshypotes, när mänskligheten hamnat i skepsis och kaos, har i rättan tid fått bli exoteriskt.

¹⁴Insikten att verkliga begripandet går från det allmänna till det enskilda tycks även för filosofer ha gått förlorad i denna mentala nedgångsperiod, liksom förståelsen för systems nödvändighet. Laurencys uppgift har varit att tillhandahålla ett mentalsystem i Pytagoras' efterföljd, något som hittills saknats i esoteriska litteraturen. För dem som intressera sig för detaljer finnas andra författare. De, som redan ha ett system och äro nöjda med sitt och de som ej ha behov av system, behöva icke Laurency.

¹⁵För de flesta teosofier är Blavatskys *Secret Doctrine* något motsvarande de kristnas bibel. De borde besinna Buddhas ord att det icke finns några "heliga" (felfria) skrifter. De som leta efter fel äro omogna för esoterik. Icke "felen" äro det väsentliga, utan själva systemet. Två yttranden, som synas motsäga varandra, kunna båda vara riktiga. Det beror på vad författaren menat med sin formulering i varje särskilt fall. Har man väl bemästrat systemet, kan man själv rätta skenbara motsägelser. De som drunkna i detaljer sakna sinne för system. Tydligt saknas hos sådana minsta ansats till perspektivtänkande. Med det tänkandet är just esoterikerns kännetecken.

¹⁶Talesättet "en kärna av sanning", som folkförörarna och folkfördärvarna försvara sina livslögner med, kommer snart nog att ersättas med talet om fakta. Det finns många slag av fakta, och alla äro lögn utom verklighetsfakta. Och även sådana bli lögn, när de insättas i fel sammanhang. Den moderna tanklöshetens filosofi förkastar logiken. Men logiken är mentalmedvetenhetens funktionssätt. Tankesystem måste ligga till grund för rätt funktion och är logiska slutgarantien för att fakta insatts i rätta sammanhang. Risker med all logik är att den så lätt leder bort från objektiva verkligheten, i vilken alla slutledningar måste efterprövas. Den - fysiska, objektiva verkligheten tar emellertid snart slut. För att kunna konstatera verklighetsfakta i emotionala och mentala världarna måste man ha kausal medvetenhet. Det ha mystikerna, ockultisterna och klärvoajanterna ej förstått. Och full objektiv kausal medvetenhet ha endast andrajag.

6.28 Hylozoikens mentalsystem

¹Hylozoiken är ett mentalsystem, som kunnat utformas endast av en medlem av planethierarkien, ett andrajag. Det är olikt alla andra system däri, att det dels är ett hållbart kunskapssystem för närmaste årtusendet, dels ett system som forskningen kan ansluta sig till och måste sträva att nå upp till, dels ett system som i sig kan upptaga allt vad teologi, filosofi och vetenskap ha av verklighets- och livskunskap och möjliggöra deras enande. Det utgör ofelbara grunden för mänskligt tänkande. Ett sådant system kan icke ett förstajag konstruera.

²Hylozoiken är ett system allt tänkande kan utgå ifrån och en hållbar grund att bygga på vid utformningen av system, som nerdimensionerade kunna motsvara olika behov, svarande mot olika möjligheter till uppfattning och förståelse. Hylozoiken är ett system, från vilket såväl teologi som filosofi och vetenskap måste utgå, om de icke vilja bygga på lösan sand, vilket de hittills gjort. Hylozoiken anger den nödvändiga reformationen i de olika tänkesätten. Hylozoiken är för mentala eliten och är olämplig för dem vilkas uppfattningsförmåga ej räcker till och vilka "behöva något för känslan". Dessa behöva nerdimensionerade system. Men grunden för dem alla är lagd med hylozoiken.

³Pytagoras' mentalsystem, hylozoiken, anger förstajagets möjlighet till rätt världs- och livsåskådning. Kausaljaget, som lever i kausalvärlden, har icke behov av ett system, enär dess

intuition ersätter alla begrepp.

⁴Pytagoreiska hylozoiken är ett mentalt system för mentaljag. Övriga nöja sig med en mer eller mindre primitiv ideologi. Att göra propaganda för ett mentalsystem är lika meningslöst som att söka lyfta människorna upp på mentalstadiet. Det är likaledes meningslöst att föreläsa om ett mentalsystem. Systemet tillgodogör sig individen genom studium, som varar tills systemet blivit så levande, att han själv kan insätta nya fakta i deras rätta sammanhang, själv kan förnuftigt förklara förut oförklarliga företeelser. Det är en sak de flesta ockultister icke kunna, ehuru de givetvis tro det. De visa därmed, att de röra sig med lägsta mentala förmågorna och icke med perspektivtänkandet. Deras kvasisystem äro karikatyrer på system. Icke alla äro utvalda som tro sig kallade att vara profeter. Deras tilltagsenhet vittnar om den oerhörda självöverskattning som är raka motsatsen till esoterikernas ödmjukhet, en ödmjukhet som blir allt större med varje högre rike och med insikten om hur mycket som återstår att förvärva.

⁵Det räcker icke med att rätt uppfatta hylozoiska systemet. Detta måste efterprövas i erfarenheten och måste få visa sin överlägsenhet i möjligheten den ger att förstå och förklara allt mer i enlighet med sunt förnuft.

⁶En civilisationsindivid, som förvärvat förmågan av princip tänkande (47:6) och kan ordna principerna till system, kan visserligen begreppsmässigt bearbeta hylozoiska systemet. Men det är föga troligt, att det för honom blir annat än trossystem. Förståelse för att det överensstämmer med verkligheten torde han sakna. Men ifall han praktiskt tillämpar det, "som om det vore riktigt", skall han snart finna, att det också är det. Mer och mer stämmer för honom.

⁷Svårigheten att finna mentalisterna beror på att många av dem ha sin högre mentala nivå endast i det undermedvetna, medan andra trots sitt perspektivtänkande icke veta att de äro mentaljag, eller åter att de ha andra intressen än världs- och livsåskådning och gå helt upp i sin livsuppgift. Många äro nöjda med sin esoteriska instinkt och reda sig gott med den, utan behov av klart fixerat system, en sak de för alltid gjort undan i förflutna inkarnationer. Den, som upprepade gånger levat sig in i systemet, har detta såsom medfödd förståelse och vägvisarinstinkt med målet klart utstakat. När man talar om en människas departement, menar man därmed alltid kausalhöljets. Den, som har något av de tre första departementen i detta hölje och når mentalstadiets högsta nivåer, är redan i färd med att söka kontakt med intuitionen. Därmed bortfaller behovet av exakt utformat system. "Spårsinnet" räcker för att ge livstillit och säkerhet av annat slag än man finner hos många på mystikerstadiet (mental visshet och icke emotional, en väsentlig skillnad för dem som upplevat bägge).

⁸Liksom hylozoiken befriar människan från vidare spekulationer om verkligheten och livet, så befriar kunskapen om livslagarna från alla livsokunnighetens moraldebatter. Den erfarna ser genast vad som faller under angivna lagar. Det är icke längre fråga om bud med hot om straff utan om fritt val med ofrånkomliga konsekvenser i framtiden.

⁹Hylozoikens mentalsystem är det enklaste av alla esoteriska system. I jämförelse därmed äro alla andra som "att gå över ån efter vatten". De utgöra omvägar. Varpå beror det, att människorna tyckas föredra omvägar? Den, som blivit väl förtrogen med ockult litteratur, skall finna att hylozoiska terminologien (matematiska beteckningssättet inräknat) är enklast möjliga (obs!), exaktaste och enhetligaste och förebygger begreppsförvirring. Otal symboliska missvisande talesätt kunna därmed utmönstras.

6.29 Hylozoiken är överlägsen som arbetshypotes

¹Hylozoikens överlägsenhet beror på att man med dess hjälp kan suveränt förklara tusentals eljest oförklarliga företeelser. Men för att kunna göra detta måste man ha bemästrat systemet. Det räcker icke med att ha studerat det. Man måste själv kunna avge logiskt hållbara förklaringar, själv kunna räkna ut hur det förhåller sig med nya företeelser som dyka upp. Därmed följer i regel också förmågan att inse felaktigheterna i ohållbara system, kunna logiskt vederlägga dessa. Kan

man icke detta, så har man icke begripit utan endast ytligt godtagit.

²De flesta ockultister ha icke begripit. Det gör ett pinsamt intryck att höra dessa komma med citat från andra eller med påståenden, som de icke kunna logiskt motivera, åberopa sig på "auktoriteter", som de själva godtagit. Därmed vittna de om sin egen inkompetens och skada saken. De äro föga bättre än den stora massan troende man påträffar inom alla ockulta sekter.

³Egentligen är uttrycket "inse hylozoikens överensstämmelse med verkligheten" vad det gäller förstajag icke exakt. Det kunna endast kausaljag (de som förvärvat intuition). Det högsta, som mentaljag kunna komma till, är förståelsen för systemets överväldigande sannolikhet och dess ojämförliga överlägsenhet över alla andra tanke-system. De, som en gång varit invigda, godtaga den, beroende på att den synes dem "självklar". Men självklarheten beror på omedelbara igenkännandet av en gång bemästrat system och är icke något logiskt bevis. Vad man en gång grundligt tillägnat sig blir alltid självklart vid förnyad bekantskap.

⁴För esoterikern är den pytagoreiska hylozoiken ingen "arbetshypotes", som den måste vara för filosofer och vetenskapsmän. Hylozoiken är ett orubbligt grundat mentalsystem, icke endast logiskt tvingande utan även dagligen bekräftat genom sina universella förklaringar av eljest oförklarliga företeelser, emedan det är i överensstämmelse med verkligheten. Detta är emellertid icke detsamma som absolut visshet. Absolut visshet fås först genom kausal objektiv medvetenhet, då denna möjliggör direkt iakttagelse (kausal syn, kausalt förstånd) och konstaterande av fakta.

⁵Innan sökaren förvärvat den insikten, förblir han antingen desorienterad eller offer för ett logiskt ohållbart fiktionssystem, hur stark trosvissheten och personliga övertygelsen än är. Det, som icke är i överensstämmelse med verkligheten, måste förr eller senare visa sin ohållbarhet. Fiktionssystemen fylla sin uppgift, så länge de motsvara sökarens fattningsförmåga, livsorientering och utvecklingsstadium. Även de ha sin betydelse såsom mer eller mindre nödvändiga genomgångsstadier.

⁶Det är väl oundvikligt, att hylozoiken blir ett trossystem för de omdömeslösa, sedan den godtagits av de största kapaciteterna och erkända största auktoriteterna. Hylozoiken kommer hos dessa troende att bli något vid sidan av och att ingå förening med ett fattbart fiktionssystem motsvarande utvecklingsnivån. De i mänsklighetens undermedvetenhet sedan miljoner år invävda vanföreställningarna komma alltid att göra sig gällande på något sätt, tills människorna uppnått mentalstadiet, förvärvat perspektivtänkandet (47:5).

⁷Högre materielag förhålla sig till lägre såsom energi till materia. Detta beror på den s.k. kosmiska rörelsen, strömmen av uratomer (primärmateria, medvetlös rotationsmateria) från högsta kosmiska världen ner genom alla de 49 atomslagen. Det finns ingen annan ursprunglig energi än dynamis i uratomerna, och dynamis verkar endast i och genom uratomerna. Detta är "kraften i materien". Ju högre atomslag (ju högre materielag), desto starkare är dynamiseffekten i atomen.

⁸Sekundärmaterien med aktualiserad, inaktiv medvetenhet kan aktiveras av aktiva evolutionsmedvetenheten (aktiv, emedan den förvärvat förmågan låta dynamis verka genom sin monadmedvetenhet, allt mäktigare i allt högre naturriken).

⁹I dessa satser ligger, för dem som kunna förstå, lösningen av tillvarons rörelseproblem (energi-problem), meddelad för att lättare övertyga intellektuella eliten (filosofer och forskare) om hylozoikens överlägsenhet såsom arbetshypotes. Det behövs krafttag för att befria dem från deras skenbart outrotliga fiktioner.

¹⁰Ifall mänskligheten icke bestod av en sådan massa potentiella banditer, skulle den också kunna få vetenskap om hur jagmedvetenheten behärskar materien. Även dess elit har alltid missbrukat sin makt och kommer alltid att göra det, tills den ingått i enheten.

¹¹I och med att de "andliga" ledare, som mänskligheten ser upp till såsom auktoriteter, börja intressera sig för den pytagoreiska hylozoiken, komma de att finna, hur den förklarar allt mer förut oförklarligt, och framlägga sina insikter för allmänheten. Bland allmänheten ska då även de

finnas som godtaga den, icke därför att auktoriteterna gjort det, utan därför att de själva kunna konstatera överensstämmelsen med verkligheten.

¹²“Where there is no vision, the people perish.” Ett logiskt kunskapssystem (KOV 1.4–1.41) är till för att ge filosofer och vetenskapsmän möjlighet till godtagbar vision (om livets mening, högre riken, monadernas medvetenhetsutveckling), ett perspektiv på tillvaron mänskligheten saknar och behöver.

¹³Filosofi och vetenskap ha övertygat esoterikern, att mänskligheten med alla sina spekulationer aldrig kan lösa tillvarons problem. Mänskligheten har alltid bedragit sig själv och kommer alltid att fortsätta därmed, tills den finner hylozoiken och återkallar planethierarkien.

MENTALJAGET

6.30 Allmänt om mentaljaget

¹Människorna leva i ett medvetenhetskaos, emedan deras fysiska, emotionala och mentala medvetenheter till stor del leva sina egna liv utan samband med varandra. Först när höljena integrerats och medvetenheterna smälta samman, fås den "helgjutna" människan, hos vilken sunda förnuftet styr. Detta slags människa är mentaljaget.

²När mystikerna tala om att "lösgöra sig från sitt jag", mena de jagets frigörelse från beroendet av inkarnationshöljerna med dessas makt, och det är just vad som fordras för att bli ett mentaljag.

³Människan är ett mentalväsen tills hon blivit ett mentaljag. Såsom mentalväsen är individen medveten i de två lägsta mentala molekyllagerna (47:6,7). Såsom mentaljag är han medveten i de två högsta (47:4,5), har han förvärvat subjektiv självmedvetenhet i sitt mentalhölje med perspektivmedvetenhet (47:5).

⁴Alla, som icke förvärvat perspektivmedvetenhet, befinna sig på emotionalstadiet. Att även en mentalist kan visa prov på emotionalitet, är en annan sak. Särskilt märks det hos dem som ha sjätte departementet i sitt emotionalhölje. Förekommer sjätte departementet även i triadhöljet, kan man få en typ, vilkens tänkande synes yttra sig (såsom hos Carlyle) i en serie explosioner.

⁵Att en människa är mentaljag och förvärvat perspektivmedvetenhet, medför emellertid icke att hon kan förstå esoteriken. Det kan blott den som redan har denna kunskap i sin undermedvetenhet, varit invigd i någon esoterisk kunskapsorden.

⁶När individen blivit mentaljag (47:5) och dessutom äger förståelse för esoteriken, arbetar han dels på att nå lägsta kausala (47:3), dels att med högsta emotionala (48:2) kunna via enhetscentrum i kausalhöljet (47:2) få kontakt med essentialmedvetenheten, vars energier i sin tur påverka viljecentrum (47:1).

⁷Människan såsom förstajag kan vara medveten endast i sina inkarnationshöljen, icke i triadhöljet. Det är först såsom mentaljag på högre mentalnivåerna hon börjar få kontakt med kausalmedvetenheten i lägsta kausal molekyl (47:3) och svag subjektiv kausalmedvetenhet. Men det blir ingen medveten existens i kausalhöljet.

⁸De 70 av de 777 utvecklingsnivåerna som tilldelats mentaljaget, låta sig som alltid indela i ännu smärre nivåer, och alldeles särskilt är detta av betydelse ifråga om det mentala. Nyanserna kunna förefalla hårfina men ha kostat många inkarnationers arbete. Medvetenhetsutvecklingen är icke en så enkel process, som det kan förefalla schablontänkandet. Ju mer mänskligheten utvecklas, desto mer komplicerad framstår den. Även nyblivna kausaljag kunna finna den överväldigande i sin skenbart oöverskådliga mångfald och baxna inför objektiva konfrontationen. I detta sammanhang må påpekas, att just kausalmedvetenheten är den fundamentala, objektiva uppfattningen i människans världar och är objektiv grund för fortsatta livet i medvetenhetsaspekten.

⁹För dem på mentalstadiet gäller det särskilt dels att förvärva världsåskådningen i överensstämmelse med verkligheten, dels att såsom lärjungar till planethierarkien med det kausala behärska det mentala. Med det kausala kan man icke behärska emotionalmedvetenheten. Det måste mentalmedvetenheten göra. Kausalintuitionen möjliggör för kausaljaget att genom egen forskning själv konstatera riktigheten av det mentala kunskapssystemet; dettas överensstämmelse med verkligheten.

¹⁰Skillnaden mellan mentaljag och kausaljag är att kausaljaget har kausala ideer och icke kan förvillas av mentalideernas fiktivitet. Kausaljaget kan oförvillat konstatera fakta i de mänskliga världarna, vilket mentaljaget icke kan. Därtill kommer, att kausaljaget vet, att det icke räcker med kausalmedvetenhet utan att enhetsmedvetenhet är nödvändig för att förstå människor och alla olika slags varelser i de lägre världarna. För att förstå måste man ha tillgång till medveten-

hetsaspekten. Därför är det kausaljagets viktigaste mål att förvärva enhetsmedvetenheten.

¹¹Såsom förstajag få vi kunskapen till skänks, få vi av planethierarkien vetskap om hur vi kunna bli andrajag. Det blir vår sak att genom förverkligande lära oss inse, att det vetande vi fått är verklig kunskap. Den, som saknar förutsättning förstå vetandet, saknar förutsättning tillämpa vetandet, saknar förutsättning förverkliga, får tillfällen därtill i ny inkarnation, förutsatt att han vill söka förbereda sig härför. Saknas intresset, blir heller ingenting gjort, och en ny inkarnation är bortkastad.

¹²Individen kan mycket väl ha tillägnat sig vilken åskådning som helst utan att själv genom egna studier ha kommit till de resultat som förvärvas på högre nivå. Han är då eftersägare, "troende", tror sig veta. Betraktelsesättet behöver icke vara tecken på att individen vare sig verkligen begriper eller förstår, varpå majoriteten i de olika sekterna och samfunden är alltför välkända exempel.

¹³Mentaljaget "tror" ingenting, ty antingen vet han eller vet han icke. Han godtar ingenting på auktoritetens ord. Han har insett otillräckligheten i teologiens, filosofiens och vetenskapens dogmer och hypoteser. I kunskapsteoretiskt hänseende är han då i regel agnostiker eller esoteriker.

¹⁴Ingen har rätt att uppträda som auktoritet, icke ens "gud själv". Vad finns det för bevis för vad Buddha eller Christos sagt? Litteraturen är icke bevis. Men sunda förnuftets omdöme, när allting stämmer i övrigt, duger som "arbetshypotes".

¹⁵Mentaljaget undersöker allt i den mån detta är möjligt. Han undersöker vad individerna kunna veta i fysiska världen, i emotionalvärlden, i mentalvärlden, i kausalvärlden, i essentialvärlden. Det är en god kontroll av det mesta och avslöjar den allmänna illusiviteten och fiktiviteten.

¹⁶Mest utmärkande för dem på mentalstadiet är sinnet för proportioner. Det sakna de på emotionalstadiet. Känslan är måttlös. Att kunna skilja på vad som är möjligt och sannolikt i olika livsrelationer är ett förstadium. Ungdomsidealiteten vill förverkliga paradiset utan förståelse för att förutsättningen är vilja till enhet hos alla och övervinnande av människans under tusentals inkarnationer förvärvade egoistiska egenskaper. För okunnigheten är allt enkelt: "Det är bara att göra det."

¹⁷Mentaljagets största brist är dess kritiska inställning till allt. Mänskligheten kan icke "frälsas" medelst förnuftet. Förstajagets förståelse sträcker sig icke över de mänskliga världarna. Den, som vill förvärva kunskap om verkligheten, måste ingå i enheten. Mentaljagets brist är alltså bristen på kärleksfull förståelse, just den egenskap monaden förvärvat såsom emotionaljag och måste återförvärva såsom mentaljag. Det är i enheten alla finna och förstå varandra, icke i mentaliteten.

¹⁸Mentaljaget löper alltid stor risk att bli sig själv nog, bli storhetsgalen, nietscheansk övermänniskoapa, vid jämförelse med övriga mänskligheten på lägre nivåer, särskilt om han är fysikalist och tror att människoriket är högsta riket. Den från Schopenhauer och hans lärjunge Nietzsche härrörande genidyrkan har förvridit huvudet på alltför många genier. Det ligger ingenting märkvärdigt i att man råkar vara ett äldre kausalväsen än de flesta andra i inkarnation.

¹⁹Botemedlet mot "andliga högmodet" är insikten om hur oändligt mycket som återstår att förvärva, om förstajagets stora begränsning, om fiktiviteten i all mänsklig spekulation, om omöjligheten för förstajaget att lösa tillvarons problem. Även med esoteriskt vetande misstar sig individen så snart han i något avseende tilltror sig att själv kunna konstatera fakta i sina världar. Det blir endast nya fiktioner. Därpå äro samtliga ockultister typiska exempel. Varje ockultist tror att han bäst begriper och förstår. Och alla ha fel. Esoterikern godtar inga andra uppgifter än fakta från planethierarkien. Och den, som åberopar sig på lärjungaskap, är ingen lärjunge.

²⁰Få mentaljag inkarnerade i Fiskarnas zodiakaliska epok, de senaste 2000 åren. Möjligheten för dem att utveckla mentalmedvetenheten under i stort sett barbariska förhållanden var icke stor. De få som försökte sig på det, blevo naturligtvis missförstådda och illa behandlade. Den inkarnerande delen av mänskligheten befann sig på barbarstadiet och civilisationsstadiets lägre nivåer, vilket

historien hade kunnat klargöra, om historikerna haft vetskap om det förflutna. Det lilla som fanns av kultur var verk av invigda i de (under kristna tiden) mycket hemliga kunskapsordnarna. Man får hoppas, att under Vattumannens zodiakalperiod mänsklighetens mentaljag ska få bättre tillfällen.

²¹Så länge individen är ett emotionaljag, kommer han alltid att vara utsatt för alla de påfrestningar som gälla för hela mänskligheten i emotionalvärlden. Även på högsta nivåerna finns risk för neddragning till lägre nivåer. Tillfällig sorg kan överväldiga, missmod och förtvivlan (icke minst på grund av egna fel och brister) kunna medföra, att individen översköljes av emotionalvågorna och har svårt hålla huvudet över böljorna. Enda definitiva garantien mot dylika katastrofer är att bli ett mentaljag.

6.31 Esoterikern är mentaljag

¹Långt ifrån alla som intressera sig för esoterik är mentaljag (47:5). Men endast mentaljag kunna bli antagna såsom lärjungar till planethierarkien. Individen måste ha förvärvat så mycket sunt förnuft som är möjligt för mentalmedvetenheten; dessutom hög procent av självtillit och självbestämmdhet (men icke inbilsk självmärkvärdighet). Han måste vara sökare och inse härskande ideologiers otillräcklighet. Han kan vara skeptiker ifråga om människans möjlighet till verklig kunskap om verkligheten. Han måste vilja tjäna mänskligheten, utvecklingen, enheten. Med dessa förutsättningar har han goda utsikter såsom (omedveten) aspirant på lärjungaskapet. Ty det är sådana planethierarkien behöver för sitt arbete i mänskligheten. I många fall är han redan omedveten lärjunge och "tjänar utan tanke på lön", därför att han icke kan annat, och består därmed det hållfasthetsprov alla lärjungar få genomgå.

²Esoterik blir alltid missförstådd av dem som icke förvärvat perspektivtänkande. Den kunskap, som åren 1919–1949 lämnats av planethierarkiens sekreterare 45-jaget D.K. och anonymt publicerats under Alice A. Baileys namn, är avsedd för lärjungar till planethierarkien. Dessa skrifter (c:a 18 arbeten) ha tillkommit för att bespara läraren besväret med att meddela envar lärjunge samma sak. Tyvärr tro de flesta ockultister, att de utan vidare förstå innehållet, vilket visat sig vara stort misstag, som oundvikligen givit upphov till beklagliga missförstånd. För att rätt förstås kräva dessa skrifter grundlig kunskap om pytagoreiska hylozoiken. Dessutom har D.K. genom sin till stor del symboliska behandling av problemen maskerat kunskapen. Den erforderliga tolkningen lämnas individuellt av läraren. Den verkliga esoteriska kunskapen blir icke begriplig därför att den publiceras, även om den förefaller lättfattlig. Mycket få ha förstått esoteriken i t.ex. Nya testamentet. Den finns där men har ohjälpligt misstolkats av alla teologer och även av ockultister, varpå Swedenborg och Steiner är varnande exempel.

³Esoterikern förblir i frågor rörande världs- och livsåskådning oberörd av vad folk har för uppfattning. Vet han, att hans livssyn icke kan rätt bedömas av utomstående utan i stället endast skulle göra honom "socialt omöjlig", så vore det meningslöst att tala till dem som sakna förutsättning att förstå. Han "kastar inga pärlor".

⁴Esoterikern kan lätt avgöra, hur berättigade anspråken är hos allsköns profeter, som skryta med sin andliga kapacitet. En lärjunge ger sig icke tillkänna för utomstående. Det var det misstaget några "högre teosofier" begingo, varför år 1920 stipulerades absolut tystlåtenhet i allt som rör individens förhållande till planethierarkien. Oförbehållsamhet i detta avseende medför automatiskt förlust av lärjungaskapet.

⁵Esoterikern godtar inga andra uppgifter om överfysiska förhållanden än fakta från planethierarkien. Det är en sak varken teosofier eller övriga ockultister ännu insett. Filosofi och vetenskap ha lärt honom att misstro alla mänskliga spekulationer. Även kausaljag skulle göra klokt i att underställa sina forskningsresultat granskning av ett 45-jag.

⁶Esoterikern behöver aldrig begå något misstag i kunskaphänseende, ty han har lärt sig skilja på vad han kan veta och icke kan veta. Han tillåter sig inga egna antaganden, gissningar, förmodanden, hypoteser. Han är principiellt skeptisk mot allt, som ej kan bevisas med motsägelselösa, i

alla avseenden samstämmiga fakta.

⁷Även en esoteriker gör den erfarenheten, att alla begripa allting bättre än han själv. Han blir undervisad om sådant som andra icke begripa, förstå eller veta något om.

6.32 Mentaljagets fysiska livsproblem

¹Det är icke lätt ens för mentaljaget att under uppväxtåren finna sig tillrätta i en mänsklighet, som är så totalt desorienterad, och bland alla olika uppfattningar om verkligheten och livet, alla dessa religioners dogmer teologerna tvista om och alla de världs- och livsåskådningar filosoferna och vetenskapsmännen ha olika meningar om. I regel blir han inympad med sin omgivnings fördomar, emotionala illusioner och mentala fiktioner, bekajad med en viss religion, sin nations, sin samhällsklass' etc. överlägsenhet och alla andra vidskepligheter. Det dröjer, innan hans reflexionsförmåga utvecklats så, att han kan tänka självständigt och befria sig från det mesta han dittills trott på. Denna utrensningprocess blir ofta en smärtsam konflikt i hans emotionala och mentala medvetenhet. Verkningarna av ödeslag och skördelag kunna underlätta eller försvåra nyorientering.

²Även mentaljag måste räkna med belastningar och hämningar i sin tillfälliga inkarnation: bland annat otjänlig organism och hjärna; otjänligt horoskop; otjänliga departement i höljena; otjänlig omgivning, uppväxtmiljö och kulturmiljö. I vissa fall äro dessa inkarnationer skördeliv, i många fall avsedda att framtvunga egenskaper och förmågor. Det torde framgå av dessa förhållanden hur omöjligt det är att bedöma en individs utvecklingsnivå.

³Det är alltid svårt att vara människa, det svåraste av alla evolutionstadiet. Vi veta för litet om verkligheten och livet och hur vi ska leva på rätta sättet. Det gäller även dem som lärt sig behärska sitt emotionalväsen och blivit mentaljag. Visst kunna mentaljag med esoteriska kunskapen som grund för världs- och livsåskådning finna erforderliga normer för rätt handlande i största allmänhet, men hur dessa normer ska tillämpas i speciella handlingssituationer, blir alltid något som beror på individens utvecklingsnivå (livserfarenhet och bedömningsförmåga), såvida icke kontakt uppnåtts med Augoeides och då ifråga om operson-liga problem. Funnes regler för alla tänkbara fall, skulle individen förbli en osjälvständig robot och aldrig utvecklas. Härför erfordras möjlighet till fritt val. Rätt val vid s.k. plikt-kollisioner kan ha stor betydelse i såväl ödes- som skördehänseende. Ifall människorna visste vad verklig kärlek (essentialitet) är, skulle valet sällan vara svårt. Den vanliga mänskliga kärleken (attraktionen), bemängd med egoism, sentimentalitet och även vilseledande "religiositet", väljer ofta fel.

⁴På mänsklighetens nuvarande utvecklingsstadium, och innan vetenskapens representanter (för vilka även teologerna en gång måste uppge sitt dogmsystem) godtagit hylozoiken såsom arbetshypotes, lever mentaljaget ett mentalt dubbelliv (esoteriskt och exoteriskt). Innan han lyckats utmönstra de härskande illusionerna och fiktionerna, med vilka han bekajats alltifrån tidigaste barndom, lever han i ett mentalt kaos. "De yttre inverkningarna, världens föredömen, det oundvikliga drivandet med förhållandenas ström, kretsloppet av frestelser, tvister, ledsamheter, det ständiga tillbakajunkandet i jordkrypandet och alldagligheter" bli påtagliga även för ett mentaljag.

⁵Det är icke ens för ett mentaljag lätt att "uthärda livet, att acceptera denna utvändiga krigföring mot allt som står självförverkligandet i vägen, också när det är oss motbjudande som ett dåligt sällskap och som tummelplatsen för allsköns lidelser, att förbli trogen mot sitt ideal utan att bryta med de falska gudarnas anhängare, att icke rymma ur det mänskliga hospitalet".

6.33 Mentalstadiets problem och insikter

¹I det följande upptas några problem, som ansetts höra till mentalstadiet, emedan endast där verklig förståelse för deras rätta lösning kan påräknas. Trossatser höra till emotionalstadiet, i bästa fall mentaliserade illusioner eller emotionaliserade fiktioner.

²Filosofien (liksom naturforskningen) är begränsad till fysisk verklighet, varför all filosofi i fysiskt hänseende förblir fysikalism och i överfysiskt hänseende subjektivism: spekulatation utan verklighetshalt. Utan objektiv medvetenhet kan man icke konstatera fakta i objektiva materiella verkligheten. Och ingen människa (förstajag) kommer i denna eon att förvärva högre slag av objektiv medvetenhet än de två lägre eteriska (49:3,4) och de emotionala.

³Hylozoiken är kunskapen om verkligheten. Den är en gåva av planethierarkien. All annan föregiven kunskap blir desorienterande. Endast planethierarkien är i besittning av verkliga kunskapen.

⁴Vi behöva icke gå tillbaka till de gamle (studera hebreiska, grekiska och latin) för att få kunskap, när vi veta, att all kunskap människan haft har hon fått genom förbindelse med planethierarkien. Det finns mycken esoterisk livskunskap insprängd i vårt vetande utan att den "oinvigde" kan förstå varifrån den kommer. Vi kunna gå direkt till samma kunskapskälla. Utan esoteriska kunskapen kommer människan alltid att vara desorienterad och bli offer för livsokunnighetens idiologier.

⁵Idéhistorien är den väsentliga historien, ty den anger mänskliga medvetenhetens och verklighetsuppfattningens utveckling. Utan vetskap om idévärlden komma idéhistorikerna aldrig att upptäcka ideernas härstamning och icke att kunna lösa utvecklingens problem. Inse de ens, att det är ideerna, som bygga upp civilisationer och kulturer?

⁶Gud kan man kalla kosmiska totalmedvetenheten i dess 49-gradiga skala. Allting är gudomligt för samtliga 49 atomvärldarnas 49 olika slag av medvetenhet utgörande kosmiska totalmedvetenheten. Även det fysiska är gudomligt. När mystikern "upplever gud", kan det vara kontakt med kausala eller essentiala medvetenheten; kausala ifråga om materieaspekten, essentiala om medvetenhetsaspekten. Atommedvetenhet i en viss värld ger allvetenhet i denna värld.

⁷På mystikerstadiet lär sig människan allt mer skilja mellan rätt och orätt, väsentligt och oväsentligt, nyttigt och onyttigt, själviskt och osjälviskt. Först på mentalstadiet är människan i stånd att själv avgöra vad som är verkligt och illusivt eller fiktivt, sant och falskt. Till dess förblir hon "troende", godtar världs- eller livsåskådning av känslökäl. Först perspektivtänkandet ger möjlighet till bedömning av problemen. Då är hon också aspirant på lärjungaskapet till planethierarkien, ty hon har nått sokratiska insikten.

⁸Först sedan individen förvärvat självmedvetenhet (jag är och jag är jag), kan han fråga efter mening med tillvaron och egna livet. När han sent omsider förvärvat sunt förnuft och självbestämmdhet, inser han, att ingen människa kan besvara den frågan. Teologer, filosofer och vetenskapsmän må fortsätta med sina hypoteser hur länge som helst. De tro eller tro sig veta. När de förvärvat sunt förnuft, sluta de med dylikt logiskt ohållbart. Det enda man kan godtaga är ett logiskt hållbart system, som förklarar på enklaste, mest enhetliga sätt tusentals eljest oförklarliga företeelser. Men det tyckas de flesta icke göra, förrän de insett det ohållbara i allt det andra.

⁹Att vara mentaljag medför ingalunda i sig förståelse för esoteriken. Ofta har tvärtom esoteriken sin största fiende just i blotta mentaliteten, som är suverän i sin domän och vägrar erkänna högre instans.

¹⁰Mycket i våra fysiska liv är oväsentligt. Men det är litet i förhållande till människornas känslö- och tankeliv. Hur mycket som där lever av verklighets-främmande och livsfientlig gallimatias börja endast esoterikerna få en aning om.

¹¹Det förefaller som om först mentaljag kunde inse, att teoretiska vetandet är värdelöst, om det icke tillämpas. Att veta är visserligen förutsättning för att kunna. Men därutöver fordras arbete för att vi ska kunna rätt tillämpa kunskapen. Det räcker icke med att veta. Man måste också förvärva konsten att rätt använda vetandet. Vetandet tillhör medvetenhetsaspekten. Tillämpningen tillhör rörelseaspekten (viljeaspekten, energiaspekten).

¹²Att förakta ålderdomen är att förakta erfarenheten. Alla gamla ha förvärvat erfarenhet på

något område. Det är detta man skall ta reda på och tillgodogöra sig. Ju högre nivån, desto rikare erfarenheten. Att icke utnyttja den hos de gamla är att ha gått miste om livserbjudanden. Den, som icke inser att vi böra ta vara på alla tillfällen att lära, vittnar därmed om sin livsokunnighet. Skall jag vittna om mig själv, så är jag tacksam mot livet för alla tillfällen jag fått att lära och lära av alla utan undantag, icke minst av dem som aldrig skulle drömt om att de lärt mig. Varje individ är ett universum i vardande. Det är oerhört instruktivt få taga del av ett sådant.

¹³Det har sina risker att påbörja sin högre medvetenhetsutveckling (förvärv av subjektiv kausalmedvetenhet), innan hattendensen och själviskheten utrotats. Inriktningen på det övermedvetna drar ned energier därifrån, och dessa energier förstärka alla tendenser. De, som icke ge akt härpå, utveckla nietscheanska övermänniskogalenskaper, som omärkligt kunna draga dem in på vänstervägen, vilken leder till svarta logen. Inom politiken får man då sådana företeelser som nazistgruppen kring Hitler och de styrande i Sovjetunionen med absolut förakt för allt mänskligt och lögnen satt i system.

¹⁴Esoterikern är icke ett blint redskap för de energier som genomströmma hans höljen. Han kan vara och bör bli medveten om de olika slagen av energier, varifrån de komma, genom vilka höljen de verka, genom vilka centra i höljen och genom vilka av de aktiva ekrarna i höljescentra energierna verka. Han är medveten om avsikten med energiyttringarna. Ju mer och klarare medveten han är, desto mer ändamålsenligt kan han använda energierna.

¹⁵Uttrycket "att icke stå det onda emot" kan förstås endast av en esoteriker. Det engelska uttrycket "non-resistance" uttrycker meningen bättre. Det finns en tendens hos människan att resa ett inre motstånd mot allt som "inte passar", vilket hämmar fria energiflödet från högre höljen att verka på rätt sätt, i sista hand på organismens distributionscentra, blodomloppet, nervfluidet och körtelavsöndringen, och minskar allmänna välbefinnandets känsla av frihet och oberördhet.

¹⁶Livet består i en lång serie erbjudna tillfällen att fatta beslut, som för en esoteriker oftast innebära följder även för hans omgivning. Därmed sammanhänger inflytelsesfären av hans aura med dess utstrålning och magnetism. De draga till honom det som kan hindra eller gagna och påverka gjorda kontakter av betydelse för hans framtid och bli därmed ödesbestämmande. Motiv och ansvar få en allt större effekt, ju mer han blir medveten om hithörande faktorer.

6.34 Mentaljagets tjänande

¹Ju mer man vet eller kan, ju större insikt och omdömesförmåga, desto dugligare medarbetare åt planethierarkien. Detta är det riktiga motivet. Ju mer jag tjänar mänskligheten, utvecklingen och enheten, desto mer utvecklas automatiskt alla egenskaper och förmågor. Ju mer man glömmar sig själv och sin egen utveckling, desto dugligare redskap blir man för planethierarkien.

²Endast mentaljag (47:5) kunna bli antagna till lärjungar, enligt kategoriskt uttalande från planethierarkien. Det mesta som skrivits om betingelserna för lärjungaskap är missuppfattat och har haft beklagliga följder. Hur ska också de, som aldrig haft rätt åtaga sig lärjungar, kunna bedöma endast efter egen erfarenhet? Det har även i andra avseenden dragits alltför snabba slutsatser.

³Stort misstag var också påståendet, att "mästaren önskar" att det eller det göres. Det är otänkbart, därför att det strider mot frihetslagen och självlagen. Ingen i planethierarkien ger några befallningar eller ens uttalar några önsknings. En annan sak är att ett kausaljag, som frivilligt åtagit sig en viss uppgift, kan få begärt råd, som utomstående förväxla med befallning. Icke en gång inom hierarkien ges befallningar eller råd. När ett arbete planeras, sammankallas alla i och för gemensam diskussion, som fortgår, tills envar inser vad han själv bäst kan göra och erbjuder sig att utföra det.

⁴Planethierarkien söker icke sådana, som vilja bli "frälsta", som vilja till "himlen", som vilja ha "gud" för sig själva, som vilja ha kunskap för att bli överlägsna, göra karriär, få makt, som leva för egen andlig utveckling, som så snart som möjligt vilja uppnå femte naturriket. Sådana egoister

äro olämpliga för lärjungaskapet.

⁵Planethierarkien söker människor med sunt förnuft, kapaciteter, vilka vilja inkarnera för att tjäna mänskligheten, utvecklingen och enheten. Den söker medarbetare, lämpliga redskap i fysiska världen, vilka kunna gagna mänskligheten på något välfärdsområde, såsom politiken, vetenskapen etc.

⁶Mentaljag med första departementet i sitt kausalhölje bli ofta politiker för att såsom statsmän göra sin insats i maktspelet mellan samhällsklasserna och skydda kulturens landvinningar mot den alltid stora risken för förfall, som vi bevittnat under 1900-talet, då nya bottenrekord satts i litteratur, konst, musik etc.

⁷Vad lärjungen har för världs- eller livsåskådning betyder ingenting. Han får vara skeptiker eller agnostiker eller ateist, ifall han är besjälad av en enda önskan: att tjäna mänskligheten. När tiden är inne för en ateist att bli lärjunge, kan han göra sådana erfarenheter, att han på en enda dag inser, att esoteriken är enda förnuftiga förklaringen på tillvaron. Åsikter äro kryckor som falla bort, när man icke längre behöver dem att släpa sig fram på.

⁸Ifall lärjungen för att bättre kunna osjälviskt tjäna behöver särskild kunskap, så får han den också. Det finns många sådana livets tjänare, som äro lärjungar utan att veta om det och utan att bry sig om det. En gång lärjunge alltid lärjunge. Men därom behöver man ingenting veta i följande inkarnationer. Det är i fysiska livet man förvärvar alla för femte naturriket nödvändiga egenskaper och förmågor. Genom att leva för att tjäna utvecklar individen förmågor, som kunna förbli latent, tills den dag kommer, då han till sin överraskning finner, att erforderliga förarbetet för inträde i femte naturriket är undanjort. Då inser han vad som menas med symboliska uttrycket "vad du gjort för en enda av dessa minsta har du gjort för mig". Utan tanke på lön, därför att tjänandet var lönen nog. Den, som icke fått sådana möjligheter i en inkarnation, att han kan göra en påtaglig insats, bör veta, att troheten i det lilla hör till fundamentala egenskaperna. Det finns (omedvetna) lärjungar i de mest oansenliga ställningar för att förvärva egenskaper, som aktas föga av människor, därför att de icke inse deras nödvändighet.

Ovanstående text utgör uppsatsen *Förstajagets mentalväsen* av Henry T. Laurency.

Uppsatsen ingår i boken *Människans väg*, utgiven 1998.

Copyright © Förlagsstiftelsen Henry T. Laurency 1998.